

CPS

- یبہذم و ہناتسرپداژن میارج
(CPS) روشک لک یناتسداد درکلمع ہویش

**جرائم نژادپرستانه و مذهبی -
شیوه عملکرد دادستانی کل کشور (CPS)**

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۲	تعریف جرم نژادی یا مذهبی از نظر ما
۳	انواع جرایم
۴	نقش دادستانی کل کشور (CPS)
۵	نظامنامه دادستان‌های سلطنتی
۶	تصمیم‌گیری در زمینه اینکه چه اتهاماتی باید مورد دادرسی قرار گیرند
۷	آزادی به قید ضمانت
۸	تصمیم‌گیری درباره مدارك مورد نیاز برای اثبات دعوی
۹	کمک به قربانی جرم و شهود برای ادای شهادت
۱۰	پذیرفتن اقرار به جرم
۱۱	تعیین مجازات
۱۲	در جریان گذاشتن قربانیان جرم

۱۳ نظارت بر جرایم تبعیض نژادی و مذهبی

۱۴ تبادل نظر با جوامع اقلیت‌ها

۱۵ شکایات

۱۶ نتیجه‌گیری

پیوست الف

اطلاعات مفید برای قربانیان جرایم تبعیض نژادی و مذهبی

پیوست ب

نقش پلیس، دادستانی کل کشور (CPS) و دادگاه‌ها

پیوست پ

آزادی به قید ضمانت

اطلاعات مفید برای قربانیان جرایم تبعیض نژادی و مذهبی

۱ مقدمه

این بیانیه شیوه عملکرد دادستانی کل کشور (CPS) را در مورد جرایم نژادی و مذهبی توضیح می‌دهد. بیانیه فعلی چاپ دوم بوده و منعکس‌کننده تغییرات انجام شده در قوانین و آیین‌های دادرسی CPS می‌باشد که پس از نخستین چاپ این بیانیه در جولای ۲۰۰۳ صورت گرفته است.

هدف ما از انتشار این بیانیه اطمینان بخشیدن به قربانیان جرم، شهود و خانواده‌های آنان و همچنین عموم مردم از این امر است که CPS بخوبی به ماهیت جدی اینگونه جرایم و عواقب حقیقی و درازمدت آن نه تنها بر آنها و خانواده‌هایشان بلکه بر جوامع اقلیت‌ها و جامعه به طور کلی واقف است. ما مایلیم که عموم مردم از وظایفی که ما در قبال آنان می‌بایست به انجام برسانیم آگاهی یابند و امیدواریم که این بیانیه موجب ایجاد اعتماد و اطمینان بیشتر به دستگاه قضایی کشور شود.

برای تهیه چاپ دوم این بیانیه ما با اعضای جوامع سیاهپوستان و اقلیت‌های قومی و مذهبی مشورت نموده و نظرات آنان را هنگام نگارش آن مد نظر داشته‌ایم. همکاری با آنان ما را از اولویت‌های ایشان آگاه ساخت و این آگاهی در هنگام رسیدگی به پرونده‌های جرایم نژادی و مذهبی ما را یاری خواهد کرد.

جرایم نژادی و مذهبی برای قربانیان این جرایم بسیار رنج‌آور است زیرا شخص فقط به دلیل هویت حقیقی یا فرضی نژادی یا قومی، اعتقادی یا مذهبی خویش هدف حمله قرار می‌گیرد. سیاهپوستان و افراد اقلیت‌های قومی ممکن است به دیگر گروه‌های اقلیت نیز تعلق داشته و در نتیجه مورد تبعیض و آزار چندجانبه قرار بگیرند.

چنین جرایمی ممکن است به صورت بی‌هدف در رستوران‌ها یا اغذیه‌فروشی‌ها، کلوب‌های شبانه، مسابقات فوتبال، در اماکن خرید انجام گیرند و یا به عنوان بخشی از فعالیت‌های آزاررسانی و حملات پی‌درپی توسط همسایگان، مشتریان، گروه‌های افراطی یا حتی اعضای خانواده شخص صورت گیرند. در بعضی مواقع جرایم مخلوطی از همه این عوامل است - آزار همسایگان یا حملات گروه‌های خیابانی سازمان‌یافته به فرد و محل زندگی‌اش، و یا حملات آنی و بی‌هدف در اماکن عمومی.

چنین جرایمی تأثیر یکسان بر روی افراد ندارد اما بسیاری از قربانیان با مشکلات مشابهی روبرو می‌شوند. بعضی اشخاص ممکن است احساس انزوای شدید نموده و از خارج شدن و یا حتی ماندن در منزل خود وحشت داشته باشند. بعضی دیگر ممکن است خود را از جامعه کنار بکشند و نسبت به همه سازمان‌ها و افراد ناآشنا بدبین شوند و همچنین امکان دارد سلامت روحی و جسمی آنان به خطر افتد. چنین جرایمی خصوصاً بر روی کودکان و نوجوانان تأثیر بسیار نامطلوبی دارد زیرا به عزت نفس و هویت آنان لطمه می‌زند و در صورتی که حمایت نشوند امکان دارد از نژاد یا هویت مذهبی خود منزجر شوند. نوجوانانی که هدف جرایم نژادی یا مذهبی قرار می‌گیرند ممکن است نسبت به دیگران حالت سوءظن یا تنفر پیدا کنند.

پریشانی، ترس و احساس ناامنی که قربانیان چنین جرایمی دچار آن می‌شوند تأثیر دامن‌داری بر اعضای دیگر گروه نژادی یا مذهبی آنها در سطح وسیع‌تر خواهد داشت. بدین سان جوامع اقلیت‌ها به طور کلی خود را بی‌دفاع و قربانی حملات بیشتر احساس می‌کنند.

ما به دلیل عواقب دامن‌دار چنین جرایمی است که تصمیم به انتشار این بیانیه گرفتیم و اهداف آن در زیر شرح داده شده است:

- برداشت ما از جرایم نژادی و مذهبی؛
- جرایم و چگونگی برخورد قانون با آنها؛
- نقش ما و جایگاه ما در دستگاه کیفری کشور؛
- مسئولیت‌های ما در قبال قربانیان و شهود جرم؛
- حقوق قانونی متهمان؛ و
- چگونگی نظارت ما بر پرونده‌های جرایم نژادی و مذهبی.

هر چند این بیانیه مخصوص کسانی است که به نحوی با جرایم نژادی یا مذهبی درگیر بوده‌اند اما در عین حال ارائه‌کننده تصویری روشن از خطمشی ما به عموم مردم نیز می‌باشد.

خطمشی ما آن است که جرایم نژادی و مذهبی را به نحوی عادلانه، جدی و قاطعانه مورد پیگیری قانونی قرار دهیم.

همراه با این بیانیه دستورالعمل مشروح‌تری برای همه دادستان‌ها و مسئولان پرونده‌ها نیز عرضه شده است تا آنها نیز از خطمشی و شیوه برخورد با چنین جرایمی بخوبی مطلع شوند. ما این دستورالعمل را در اختیار افراد دیگری که در دستگاه قضایی مشغول خدمت هستند می‌گذاریم تا آنها نیز بتوانند خطمشی ما را دنبال نمایند. این دستورالعمل در اختیار عموم قرار دارد.

به کارکنان ما در زمینه برابری و گوناگونی نژادی و فرهنگی آموزش‌های لازم داده شده است. علاوه بر این، یک دوره آموزشی برای دادستان‌ها و مسئولان پرونده‌ها در نظر گرفته شده است تا اطلاعات و آگاهی بیشتری در زمینه جرایم نژادی و مذهبی کسب نموده و تصمیمات صحیح‌تری در این زمینه اتخاذ نمایند. این دوره آموزشی در اختیار دادستان‌ها و مسئولان پرونده‌ها در سراسر انگلستان و ویلز گذاشته شده است و دادستان‌ها و مسئولان پرونده‌هایی که جدیداً استخدام می‌شوند نیز به عنوان بخشی از برنامه دامن‌دار ما این دوره را می‌گذرانند. نمایندگان جوامع اقلیت‌ها و گروه‌های مذهبی در طراحی این دوره آموزشی در زمینه جرایم نژادی و مذهبی شرکت داشته‌اند.

---

۲ تعریف جرم نژادی یا مذهبی از نظر ما

وقایع نژادی و مذهبی

گزارش تحقیقاتی استیون لورنس (Stephen Lawrence Inquiry Report) که در ماه فوریه سال ۱۹۹۹ منتشر شد، واقعه تبعیض نژادی را به شکل زیر تعریف می‌کند:

"... هر گونه برخوردی که از نظر قربانی یا هر فرد دیگری به صورت تبعیض نژادی تلقی شود."

این تعریف مورد پذیرش ماست.

ما مورد تبعیض مذهبی را چنین تعریف می‌کنیم:

"هر گونه برخوردی که به نظر قربانی یا هر فرد دیگری به دلیل مذهب قربانی و یا مذهب فرض شده وی رخ داده باشد."

هر دوی این تعاریف ما را در تشخیص موارد تبعیض نژادی و مذهبی در پرونده‌ها و حصول اطمینان از مورد نظر داشتن عامل تبعیض نژادی یا مذهبی در پرونده‌های مزبور یاری می‌کنند.

البته باید اشاره کرد که همه موارد تبعیض نژادی و مذهبی جرم کیفری محسوب نمی‌شوند. گذشته از این، حتی اگر واقعه‌ای جرم شمرده شود نیز همیشه پیگرد قانونی به دنبال نخواهد داشت زیرا:

- ممکن است مدرک کافی برای انجام دادرسی وجود نداشته باشد؛
- و حتی اگر مدرک کافی برای انجام دادرسی وجود داشته باشد، امکان دارد مدرک کافی برای دادرسی در زمینه یک جرم بخصوص تبعیض نژادی یا مذهبی و یا اثبات این امر که جرم مزبور جنبه تبعیض نژادی یا مذهبی داشته است موجود نباشد.

ما برای تصمیمگیری در مورد اینکه آیا بروز واقعه‌ای به دلیل تبعیض نژادی یا مذهبی بوده است و یا در مورد موجودیت مدرک کافی برای انجام دادرسی پرونده به نظامنامه دادستان‌های سلطنتی (Code for Crown Prosecutors) مراجعه می‌کنیم. این آیین‌نامه در پاراگراف ۵ این بیانیه شرح داده می‌شود.

جرم نژادی و مذهبی

در این نوع جرائم دادستان می‌بایست ثابت کند که عامل تبعیض نژادی یا مذهبی یکی از دلایل جرم بوده است، و یا هر جا که قانون مجاز بداند دادستان باید هنگامی که مجرم در حال دریافت محکومیت خود است مدرک اثبات این امر را به دادگاه ارائه نماید.

هیچگونه جرم مجزایی به عنوان جرم تبعیض نژادی یا جرم تبعیض مذهبی وجود ندارد. جرائم گوناگونی وجود دارند که در آن می‌بایست برای اثبات مجرم بودن متهم ثابت نمود که جرم وی جنبه تبعیض نژادی یا مذهبی داشته است. به عنوان مثال می‌توان دادن شعارهای نژادپرستانه در طی یک مسابقه فوتبال را نام برد.

قطع نظر از جرایمی که می‌بایست ما قادر به اثبات جنبه تبعیض نژادی یا مذهبی آنها باشیم، دادگاه‌های کیفری موظفند هر جرمی را که در مورد آن مدرک کافی برای اثبات این امر وجود دارد، که حالت خصمانه متهم نسبت به قربانی به دلیل نژاد یا مذهب قربانی بوده است، جدی‌تر تلقی نمایند.

گروه نژادی - این عبارت به معنای هر نوع گروهی از افراد است که از روی نژاد، رنگ پوست، ملیت (منجمله تابعیت)، قومیت یا کشور خود تعریف می‌شوند. کولی‌ها، پناهندگان، پناهجویان یا هر گروه اقلیت کوچک دیگر نیز از این زمره هستند.

مطابق یکی از احکام قضایی، یهودیان و سیک‌ها نیز در این تعریف گروه نژادی می‌گنجد.

گروه مذهبی - این عبارت به معنای هر نوع گروهی از افراد است که از روی اعتقادات مذهبی و یا عدم اعتقادات مذهبی تعریف می‌شوند. برای مثال می‌توان از مسلمانان، هندوها و مسیحیان و دسته‌ها و شاخه‌های گوناگون این ادیان نام برد. گروه مذهبی افرادی که فاقد اعتقادات مذهبی هستند را نیز در بر می‌گیرد.

۳ انواع جرایم

در مورد بعضی جرایم، برای اثبات جرم متهم ما می‌بایست جنبه تبعیض نژادی یا مذهبی جرم را اثبات نماییم. این نوع جرایم را در پیوست الف شرح داده و محکومیت‌هایی را نیز که دادگاه می‌تواند تعیین نماید ذکر نموده‌ایم.

جرایمی با کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی

برخی جرایم را می‌توان به صورت مشخص جرایمی با کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی به صورت اتهام مطرح ساخت.

در مورد چنین جرایمی ما باید نخست ثابت نماییم که مجرم مرتکب یکی از جرایم اصلی شده و سپس ثابت کنیم که جرم وی کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی نیز داشته است.

جرایم اصلی که می‌توان کسی را به آنها متهم ساخت شامل حمله به قصد ایراد جراحت بدنی یا ایراد جراحت، اذیت و آزار، ایراد خسارت و جرایم مربوط به اختلال در نظم عمومی مانند ایجاد ترس از خشونت یا اذیت و آزار مردم می‌باشد. چنانچه شخص، متهم به ارتکاب این جرایم با کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی شود ممکن است محکومیت‌های سنگین‌تری برای وی تعیین گردد.

ما از یکی از دو راه زیر می‌توانیم اثبات کنیم که يك جرم دارای کیفیت مشدد نژادی یا مذهبی است:

● یا متهم نسبت به قربانی خصومت نشان داده است زیرا قربانی متعلق به گروه نژادی و مذهبی خاصی است و یا گمان کرده که وی متعلق به این گروه است - برای مثال، به زبان آوردن سخنان توهین‌آمیز نژادی یا مذهبی در هنگام حمله به کسی؛

یا

● انگیزه خصومت متهم نسبت به قربانی به دلایل فوق بوده است - برای مثال، متهم به پلیس اقرار می‌کند که آجری را به ویتترین مغازه شخصی آسیایی پرتاب کرده است زیرا از آسیایی‌ها خوشش نمی‌آید.

اثبات انگیزه شخص همیشه کار آسانی نیست و به همین دلیل در اغلب موارد، متهم به دلیل ارتکاب اعمال خصومت‌آمیز علیه قربانی تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرد.

برانگیختن تنفر نژادی

این جرم هنگامی انجام می‌گیرد که متهم به قصد ایجاد تنفر نژادی عمل و گفتاری تهدیدآمیز و توهین‌آمیز همراه با فحاشی از خود نشان دهد یا با این کار موجب ایجاد تنفر نژادی گردد. این اعمال و گفتار شامل ایراد سخنرانی، نشان دادن پوستر نژادپرستانه، انتشار مطبوعات، اجرای نمایش یا اجرای برنامه در یکی از رسانه‌های گروهی می‌باشد.

یکی از نخستین مواردی که می‌بایست در مورد این جرم ثابت کنیم آن است که عمل و گفتار تهدیدآمیز و توهین‌آمیز و یا همراه با فحاشی بوده است. این کلمات دارای معانی عادی خود می‌باشند اما گاهی دادگاه‌ها حکم می‌کنند که رفتار کسی ممکن است آزاردهنده، بی‌ادبانه یا حتی ناراحت‌کننده باشد اما لزوماً توهین‌آمیز نباشد.

گذشته از این باید در نظر بگیریم که آیا متهم حقیقتاً قصد ایجاد تنفر نژادی داشته و یا امکان بروز تنفر نژادی به دلیل عمل وی وجود داشته است. تنفر، احساسی بسیار قوی می‌باشد. ایجاد برخورد، مخالفت یا خصومت نژادی لزوماً جرم محسوب نمی‌شود.

در برخی موارد ممکن است بدیهی باشد که شخص قصد ایجاد تنفر نژادی داشته است، برای نمونه، هنگامی که شخص در يك سخنرانی عمومی، گروهی از افراد را به دلیل نژاد آنان محکوم می‌کند و عمداً دیگران را تشویق می‌کند تا به دشمنی با آن افراد برخیزند و حتی

دست به اعمال خشونت‌آمیز بزنند. البته معمولاً چنین مدرک مشخصی در دست نداریم و ممکن است فقط بتوانیم از طریق اعمال افراد به مقصود آنان پی ببریم.

در صورتی که نتوانیم ثابت کنیم که کسی قصد ایجاد تنفر نژادی داشته است، می‌بایست نشان دهیم که در هر حال تنفر به احتمال زیاد برانگیخته می‌شود. در اینجا "به احتمال زیاد" به معنای آن نیست که فقط احتمال ایجاد تنفر نژادی وجود داشت. از این رو باید مضمون رفتار شخص را بدقت بررسی نماییم بخصوص ناظران جرم را، زیرا آنها ارتباط نزدیک به موضوع دارند.

این جرایم در قانون نظم عمومی مصوب سال ۱۹۸۶ (Public Order Act 1986) که عموماً برای جلوگیری از اعمال خشونت‌آمیز، اختلال در نظم، آسیب رساندن یا تهدید، تنظیم شده، آمده است. با اینکه در اغلب موارد خطر ارتکاب این گونه جرایم وجود دارد اما این خطر همیشه برای اثبات ارتکاب جرم "برانگیختن تنفر نژادی" ضروری نیست.

هنگامی که کسی از کسی به دلیل نژاد او تنفر دارد، این تنفر ممکن است به شکل ارتکاب جرم با انگیزه تنفر یا بدرفتاری، تبعیض یا پیشداوری نمودار شود. چنین واکنش‌هایی در افراد مختلف یکسان نیست، اما هر نوع تنفیری تأثیری نامطلوب بر قربانیان به طور اخص و جامعه به طور اعم خواهد داشت، و این امر یکی از عوامل تعیین‌کننده در هنگام تصمیم‌گیری درباره انجام پیگرد قانونی می‌باشد.

در جامعه‌ای آزاد، دموکراتیک و صبور ضرورت حکم می‌کند که اعضای آن بتوانند به طور قاطعانه با یکدیگر تبادل نظر نمایند، حتی اگر موجب ناراحتی کسی شوند. اما در عین حال می‌بایست تعادلی بین حقوق فردی شخص در زمینه آزادی بیان از یک سو و وظیفه دولت در حفظ امنیت عمومی، جلوگیری از بی‌نظمی و جرم، و محفوظ نگاه داشتن حقوق دیگران از سوی دیگر برقرار نمود.

از آنجایی که همه این تصمیم‌گیری‌ها مربوط به امور قوانین عمومی است، گروهی متشکل از وکلا در دفتر مرکزی اداره دادستانی کشور وظیفه بازبینی پرونده پلیس را در مورد چنین پرونده‌هایی بر عهده داشته و تصمیم می‌گیرند که آیا مدرک کافی در پرونده وجود دارد یا خیر. علاوه بر این، پرونده‌های مربوط به برانگیختن تنفر نژادی را نمی‌توان بدون اخذ اجازه از دادستان کل کشور (Attorney General) که مقام ارشد قضایی ملکه شمرده می‌شود، مطرح ساخت.

قانون فقط اعمالی را تحت پوشش خود دارد که مقصود از آنها برانگیختن تنفر نژادی بوده و یا به احتمال زیاد موجب برانگیختن تنفر نژادی می‌شوند. با وجود آنکه حوزه معنایی واژه "نژاد" یا "نژادی" وسیع است، اما بدیهی است که تنفر "مذهبی" را شامل نمی‌شود.

برانگیختن تنفر مذهبی

پارلمان قانونی به نام "جرم تنفر مذهبی" را تدوین نمود که از تاریخ ۱ اکتبر ۲۰۰۷ به مورد اجرا گذارده شده است. این قانون با قانون تنفر نژادی که در مجموعه قوانین وجود دارد از این نظر تفاوت دارد که فقط گفتار یا رفتار تهدیدآمیز (نه توهین یا هتاک) را در بر می‌گیرد و فقط گفتار یا رفتارهایی را در بر می‌گیرد که با مقصود برانگیختن تنفر مذهبی انجام شده باشند (و نه گفتار یا رفتارهایی که به احتمال زیاد موجب برانگیخته شدن تنفر شود).

بنابراین رفتار توهین‌آمیز یا همراه با هتاک به منظور برانگیختن تنفر مذهبی و سخنان تهدیدآمیزی که به احتمال زیاد موجب برانگیختن تنفر مذهبی می‌شود از نظر مقررات قانونی جرم محسوب نمی‌گردد.

در این قانون جدید دفاعیه‌ای از آزادی بیان قرار داده شده است که به موجب آن نمی‌توان از این قانون برای ممنوع یا محدود ساختن مباحثات، انتقادات، تضادها، ابراز عدم علاقه، تمسخر، توهین یا هتاک به یک مذهب یا اعتقادات و رسوم مربوط به آن استفاده نمود.

از این رو پیگیری قانونی موارد برانگیختن تنفر مذهبی در مقایسه با موارد تنفر نژادی دشوارتر است (که البته دارای موازین قانونی به تناسب جدی‌تری است).

پیگیری قانونی این جرم مستلزم اخذ اجازه از دادستان کل کشور (Attorney General) بوده و مطابق تمهیداتی مشابه جرایمی نظیر برانگیختن تنفر نژادی با آن برخورد می‌گردد.

دادن شعارهای نژادپرستانه در مسابقات فوتبال

در فصل بازی‌های فوتبال میلیون‌ها نفر این ورزش را دنبال می‌کنند و بسیاری نیز برای تماشای آن به استادیوم‌ها می‌روند. با وجود آنکه دیگر به میزان سابق جمعیت بزرگی شعارهای نژادپرستانه نمی‌دهند، اما در طی مسابقات فوتبال هنوز مشکلاتی در زمینه هتاک و اذیت و آزار وجود دارد.

شخص یا گروهی از افراد هنگامی مرتکب جرم دادن شعار نژادپرستانه می‌شوند که در یکی از مسابقات فوتبال بین تیم‌های Premier League و Football League و یا Conference League، به طور مکرر کلمات و صدهایی را از خود تولید کنند که ماهیت نژادپرستانه دارد.

اگر شخص به این جرم محکوم شود، ممکن است مجبور به پرداخت جریمه نقدی شده و علاوه بر آن حق شرکت در مسابقات فوتبال در داخل و خارج از کشور از وی سلب شود.

قانون مربوط به این جرم برای برخورد با رفتار نژادپرستانه در عرصه زمین‌های فوتبال تدوین شده است و به طور اخص شامل موارد شعارهایی با ماهیت تبعیض مذهبی نمی‌شود، اما راه‌های دیگری نیز برای مبارزه با جرایم تبعیض نژادی و مذهبی در چنین مواردی وجود دارد.

در بعضی موارد، به جرایم مربوط به تبعیض نژادی و مذهبی در عرصه فوتبال می‌توان به نحو مطلوب‌تری از طریق قوانین دیگر رسیدگی نمود، قوانینی همچون قوانین مربوط به بزه‌های اختلال در نظم عمومی با کیفیت مشدد تبعیض نژادی و مذهبی. به عنوان مثال:

- هنگامی که جرم خارج از استادیوم یک مسابقه مشخص فوتبال انجام شود؛
- هنگامی که جرم اختلال در نظم عمومی صورت گرفته باشد و خصومت بر ضد مذهب قربانی جرم و نه نژاد وی نمودار شده باشد؛
- در بازی‌های فوتبال غیرمشخص، همچون بازی‌های آماتوری؛

جرایم مذهبی دیگر

علاوه بر جرایم با کیفیت مشدد تبعیض مذهبی، جرایم مذهبی دیگری نیز وجود دارند که می‌توان آنها را مورد پیگیری قانونی قرار داد.

کفر به معنی حمله لفظی یا مکتوب به مذهب مسیحیت بود، به شکلی که به احتمال زیاد زنده و موجب خشم شدید اغلب معتقدان مسیحی میشد. باید اضافه کرد که افراد جامعه همیشه حق داشته اند نظرات ضد مذهبی خود را بیان کنند البته به شکلی معقول. در نتیجه، در ظرف ۸۰ سال گذشته تنها پرونده های معدودی مطابق این قانون مورد پیگرد قانونی قرار گرفته اند. در نتیجه، قانون مجلس که از ۸ جولای ۲۰۰۸ مورد اجرا قرار گرفت، این جرم را بطور کامل منسوخ نمود.

برخی از جرایم مذهبی دیگر که می تواند مورد پیگرد قانونی قرار گیرد شامل موارد زیر می باشد:

- رفتار خشونت آمیز یا ناپسند در اماکن مخصوص عبادت؛
- حمله به روحانیان یا ایجاد مانع در انجام خدمات مذهبی آنان؛
- ایجاد اختلال در گورستان ها؛ و
- ایجاد اختلال در مراسم خاکسپاری یا جلوگیری از آن.

غالب این جرایم در مجموعه قوانین بسیار قدیمی پارلمان ذکر شده اند و بسیار بندرت به کار گرفته می شوند زیرا رفتارهای مجرمانه ای را که این قوانین تحت پوشش خود قرار می دهند را امروزه می توان با استفاده از قوانین مربوط به بزه هایی مورد رسیدگی قرار داد که آشناتر و دارای محکومیت های سنگین تری هستند. جرایم فوق برخلاف کفر، می توانند در مورد همه ادیان و اماکن عبادت یا مراسم خاکسپاری آنان به کار گرفته شوند.

در نظر گرفتن عامل نژادی و مذهبی در همه جرایم دیگر

زمانی که در اتهام، به طور اخص کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی جرم یا یکی از بزه های فوق قید نشده باشد، به معنای آن نیست که عامل تبعیض نژادی و مذهبی نادیده گرفته می شود. دادگاه می بایست در هر حال مدارك مربوط به کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی جرم را که در اتهام قید نشده است به عنوان جرمی جداگانه با کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی در نظر بگیرد.

برای نمونه، اگر کسی از تاکسی شخصی آسیایی با سرعت خارج شود و بدون پرداخت حق الزحمه راننده بگریزد، مرتکب بزه "فرار بدون پرداخت حق الزحمه" می شود. اما اگر هنگام فرار سخنانی بر ضد نژاد راننده به زبان بیاورد که نشان دهد وی به این دلیل

از پرداخت حق الزحمه راننده سر باز زده است، نمی‌توان وی را متهم به جرمی با کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی نمود. زیرا بزه "فرار بدون پرداخت حق الزحمه" یکی از بزه‌های "اصلی" که قانون حق ایراد اتهام با کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی را برای آنها قائل می‌شود، نیست.

معهدا این امر بدین معنا نیست که عامل نژادپرستی نادیده گرفته می‌شود. در چنین مواردی، ما باید اطمینان حاصل کنیم که دادگاه از سخنان نژادپرستانه متهم آگاه است و استدلال نماییم که به علت این سخنان، بزه مزبور با انگیزه نژادپرستانه صورت گرفته است. چنانچه دادگاه این استدلال را بپذیرد می‌بایست محکومیت سنگین‌تری برای متهم تعیین نماید.

در صورتی که متهم مجرم شناخته شود، دادگاه باید در هنگام صدور حکم مدارك مربوط به کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی را به عنوان عاملی که جرم را سنگین‌تر می‌کند در نظر داشته باشد. دادگاه همچنین باید این حقیقت را صریحاً اظهار دارد تا همه آگاه شوند که جرم مزبور به دلیل کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی، جدی‌تر تلقی می‌شود.

۴ نقش دادستانی کل کشور (CPS)

اداره CPS بخشی از دستگاه قضایی کیفری کشور را تشکیل می‌دهد که شامل سازمان‌هایی از قبیل پلیس، دادگاه‌ها، وکلای مدافع، National Probation Service و Youth Offender Teams (YOTs) و Witness Service و Prison Service می‌باشد. ما در نمودار پیوست ب نقش اصلی پلیس و CPS و دادگاه‌ها را به طور خلاصه شرح داده‌ایم.

دادستانی کل کشور (CPS) یکی از ادارات دولتی ارائه‌کننده خدمات عمومی برای مناطق انگلستان و ویلز بوده و ریاست آن را مدیر دادستان‌های عمومی که مدیر دفتر دادستانی امور مالیاتی و گمرکات نیز می‌باشد، بر عهده دارد. این اداره در سال ۱۹۸۶ به منظور دادرسی پرونده‌هایی که توسط پلیس در دست تحقیق است تشکیل شد. با وجود آنکه ما با پلیس همکاری نزدیک داریم اما مستقل از پلیس عمل می‌کنیم. ما از طریق دادستان کل (Attorney General) که بالاترین مأمور قضایی کشور و یکی از وزرای دولت است، تحت نظارت پارلمان فعالیت می‌کنیم.

ما سازمانی ملی متشکل از ۴۲ ناحیه می‌باشیم. ریاست هر ناحیه را یک دادستان ارشد (Chief Crown Prosecutor) بر عهده دارد که با نیروی پلیس ناحیه در مکاتبه است. لندن به عنوان یک ناحیه محسوب می‌شود. ۴۲ ناحیه مزبور حال در ۱۴ هیأت استراتژیک (Strategic Boards) متشکل شده‌اند؛ البته به غیر از CPS لندن که دارای تیم مدیریت مجزای خود بوده و ریاست آن را دادستان ارشد لندن (Chief Crown Prosecutor of London) عهده‌دار است. ریاست هر یک از هیئت‌های استراتژیک را یک دادستان ارشد گروه (Group Chair Chief Crown Prosecutor) بر عهده دارد.

۵ نظامنامه دادستان‌های سلطنتی

نظامنامه دادستان‌های سلطنتی (Code for Crown Prosecutors) شیوه تصمیم‌گیری ما درباره اینکه آیا می‌بایست پرونده‌ای را مورد دادرسی قرار دهیم یا خیر مشخص می‌سازد. این نظامنامه سندی عمومی است. ما پرونده‌هایی را که از سوی پلیس به ما ارجاع می‌شود مطابق بررسی که در این نظامنامه آمده است مورد رسیدگی قرار می‌دهیم. این بررسی دو مرحله دارد.

مرحله بررسی مدارك

ما در وهله اول باید قانع شویم که مدارك عرضه شده می‌توانند برای محکوم ساختن متهم پرونده به کار گرفته شوند. این امر بدین معناست که هیأت منصفه یا قضات دادگاه بخش (Magistrates) و یا قاضی که به تنهایی قضاوت پرونده را بر عهده دارد، پس از دریافت راهنمایی‌های مناسب و مطابق قانون، به احتمال قریب به یقین می‌توانند متهم را به دلیل اتهام مربوطه محکوم سازند.

برای دریافت محکومیت متهم، ما می‌بایست دعوی را به شکلی ثابت نماییم که دادگاه از گناهکاری متهم مطمئن شود.

چنانچه پرونده از مرحله اول (مرحله بررسی مدارك) که بر پایه قوی بودن مدارك است نگذرد، نباید بیش از آن پیش رفت حتی اگر موضوع از اهمیت و جدیت بسیار برخوردار باشد. پیش از این توضیح دادیم که هر پرونده‌ای را که با تعریف يك واقعه تبعیض نژادی یا مذهبی مطابقت دارد نمی‌توان لزوماً مورد دادرسی قرار داد. امکان دارد مدرك کافی برای متقاعد کردن ما از این امر که دادگاه به احتمال زیاد متهم را محکوم خواهد ساخت موجود نباشد.

مرحله تشخیص خیر و صلاح عمومی

چنانچه پرونده از مرحله بررسی مدارك بگذرد، باید تصمیم بگیریم که آیا به صلاح عموم است که مورد دادرسی قرار بگیرد یا خیر. دادرسی معمولاً انجام می‌گیرد مگر آنکه: "تعداد عواملی که بر ضد صلاح عمومی وجود دارد بیش از عواملی باشد که در جهت خیر و صلاح عمومی است."

در مرحله تشخیص خیر و صلاح عمومی، دادستان‌های سلطنتی "باید همه‌ی نظرات قربانی جرم را در مورد تأثیر جرم مد نظر بگیرند. در صورت لزوم، برای مثال، در موارد قتل نفس یا در مواردی که قربانی طفل بوده و یا شخص بالغی که فاقد توانایی ذهنی شمرده می‌شود، دادستان‌ها باید نظرات خانواده‌ی وی را در نظر بگیرند." ما همیشه هنگام بررسی صلاح عمومی با دقت بسیار منافع قربانی جرم را مد نظر می‌گیریم. البته به طور کلی مکلفیم پرونده‌ها را نه فقط با توجه به منافع فردی بخصوص بلکه با در نظر گرفتن خیر و صلاح عموم مردم مورد دادرسی قرار دهیم. برقراری تعادل در این امر همیشه کار آسانی نیست. نظرات و منافع قربانی جرم اهمیت دارد اما عامل تعیین‌کننده نهایی برای انجام دادرسی‌های CPS محسوب نمی‌شوند.

ما هر گونه جرمی را که با انگیزه خصومت نسبت به قوم، ملیت یا مذهب قربانی جرم صورت گرفته است بسیار جدی تلقی می‌کنیم. گذشته از این، واقف هستیم که حتی جرایم نسبتاً کوچک تبعیض نژادی یا مذهبی ممکن است تأثیر عظیمی بر قربانی جرم داشته باشد. در نتیجه، به خیر و صلاح عموم است که پرونده‌های جرایم تنفر نژادی و مذهبی که به ما ارجاع می‌گردد همیشه مورد دادرسی قرار گیرد.

برخی عوامل دیگری که در تشخیص خیر و صلاح عموم دخیل هستند از قرار زیر است:

- سنگینی جرم؛
- صدمات وارده به قربانی جرم - جسمی و یا روحی؛
- مسلح بودن متهم؛
- تهدیدهای متهم پیش و پس از حمله؛
- طراحی قبلی حمله توسط متهم؛
- احتمال ارتکاب جرم مجدد متهم؛

- ادامه تهدید جسمی یا ایمنی قربانی جرم یا هر فرد دیگری که درگیر موضوع است یا ممکن است درگیر موضوع شود؛
- رابطه قربانی جرم با متهم؛ و
- سابقه کیفری متهم، بویژه جرایمی که نسبت به افراد آسیب پذیر مرتکب شده است.

تست آغازین (Threshold Test)

دادستان‌های سلطنتی تا حد امکان مراحل نظامنامه را به طور کامل (Full Code Test) به اجرا می‌گذارند. با وجود این، در بعضی موارد فرد بازداشت‌شده برای آزادی به قید ضمانت مناسب تشخیص داده نمی‌شود، و در عین حال، همه مدارک لازم برای متهم ساختن وی نیز فراهم نیامده است.

در چنین مواردی، در زمانی که تحقیقات هنوز ناتمام است، دادستانی کل کشور می‌تواند تست آغازین (Threshold Test) را به کار گیرد. البته این تست فقط در مواردی به کار می‌آید که همه‌ی شروط زیر برقرار باشد:

- مدارک کافی برای انجام کامل نظامنامه (Full Code Test) موجود نباشد؛
- دلایل کافی مبنی بر اینکه مدارک بیشتری در طی مدت معقول به دست خواهد آمد وجود داشته باشد؛
- جدیت وضعیت حکم می‌کند که در مورد اتهام تصمیم‌گیری فوری به عمل آید؛ و
- دلایل محکم و مستمری برای مخالفت با آزادی به قید ضمانت موجود باشد.

چنانچه همه‌ی این شروط برقرار باشد، می‌توان تست آغازین (Threshold Test) را به موقع اجرا گذاشت و شخص مظنون را مورد اتهام قرار داد، البته در صورتی که:

- حداقل بتوان شخص بازداشت‌شده را مظنون به ارتکاب جرم مزبور دانست؛
- دادستان رضایت داشته باشد که دلایل معقولی برای اخذ مدارک بیشتر که به کمک آنها بتوان شخص را با به اجرا گذاردن تست کامل (Full Code Test) محکوم ساخت، موجود باشد؛ و
- اگر چنین باشد، دادرسی به صلاح عموم خواهد بود.

چنانچه تصمیم‌گیری درباره‌ی اتهام از طریق تست آغازین (Threshold Test) صورت گرفته باشد، باید مورد بازبینی قرار گیرد و در اولین فرصت مناسب تست کامل (Full Code Test) در مورد آن اجرا گردد.

این نظامنامه سندی عمومی است و نسخه‌های آن را می‌توان از

CPS Communications Branch یا

CPS Communication Division, Rose Court, Southwark Bridge, London SE1 9HF و یا از دفاتر محلی CPS و یا از وبسایت زیر تهیه نمود:

http://www.cps.gov.uk/victims_witnesses/code.html

۶ تصمیم‌گیری در زمینه اینکه چه اتهاماتی باید مورد دادرسی قرار گیرند

ما می‌بایست اتهاماتی را انتخاب نماییم که نمایانگر جدیت پرونده بوده و به دادگاه امکان می‌دهد که محکومیت مناسب را صادر نماید. علاوه بر این، اتهامات باید طوری باشند که بتوان پرونده را به شکلی روشن و ساده مطرح ساخت.

در برخی مواقع، با توجه به نوع اتهام مورد دادرسی، ما باید اتهام ارتکاب یکی از جرایم اصلی را وارد پرونده سازیم تا چنانچه بخش تبعیض نژادی یا مذهبی اتهام ثابت نشد حداقل دادگاه بتواند متهم را به جرم ارتکاب آن جرم اصلی محکوم کند. انجام این کار بدین معنا نیست که ما متهم را دعوت می‌کنیم که فقط به گناه اصلی خود اقرار کند و یا اینکه پرونده از نظر ما ضعیف است.

از سال ۲۰۰۴، مسئولیت تصمیم‌گیری (به جز در پرونده‌های بسیار جزئی) درباره اینکه آیا مظنون باید متهم به جرم کیفری شود یا خیر و در صورتی که متهم شود چه اتهام یا اتهاماتی باید به او وارد ساخت، بر عهده ما بوده است. در صورتی که پلیس تا حد معقولی مظنون باشد که شخص جرمی با کیفیت مشدد تبعیض نژادی یا مذهبی مرتکب شده است، باید پرونده را به یکی از دادستان‌های سلطنتی (Crown Prosecutor) ارجاع کند تا او در مورد اینکه آیا باید اتهامی وارد شود یا خیر تصمیم‌گیری نماید.

۷ آزادی به قید ضمانت

پس از آنکه شخص متهم به ارتکاب بزه می‌شود، پلیس تصمیم می‌گیرد که آیا او را به قید ضمانت تا تاریخ حضور در جلسه دادگاه آزاد سازد (که معمولاً در ظرف دو تا پنج روز پس از متهم شدن شخص تشکیل می‌شود)، و یا تا زمان حضور وی در جلسه دادگاه بخش (Magistrates' Court) در آن روز یا روز بعد تحت توقیف نگاه دارد. به محض آنکه متهم در مقابل دادگاه حاضر شد، این قضات دادگاه هستند که پس از شنیدن اظهارات دادستان و وکیل مدافع متهم در مورد آزادی به قید ضمانت وی تصمیم‌گیری می‌کنند. ما در برخی مواقع می‌توانیم علیه تصمیم در مورد دادن آزادی به قید ضمانت تقاضای تجدیدنظر نماییم.

برای حفظ قربانیان جرم و شهود از خطر و تهدید و فشار و یا اعمال دیگر از سوی متهم که ممکن است مانع از انجام عدالت شود، می‌توانیم از دادگاه درخواست نماییم که آزادی به قید ضمانت متهم را مشروط سازد و یا از دادگاه بخواهیم که متهم را تا زمان دادرسی تحت توقیف نگاه دارد. دادگاه فقط زمانی چنین درخواستی را می‌پذیرد که دلایلی برای امتناع از دادن آزادی به قید ضمانت وجود داشته باشد.

شرایطی که دادگاه می‌تواند وضع کند شامل لزوم نزدیک نشدن به شخصی بخصوص و یا دوری از منطقه‌ای بخصوص می‌باشد. ما در هنگام تصمیم‌گیری اطلاعاتی را که پلیس در مورد ترس قربانی جرم یا شاهد جرم از مورد حمله قرار گرفتن یا تکرار جرم در اختیارمان قرار می‌دهد در نظر می‌گیریم. نمونه‌های معمول چنین شرایطی برای آزادی به قید ضمانت در پیوست پ آمده است.

ما با همکاری پلیس و دادگاه‌ها اطمینان حاصل می‌کنیم که قربانی جرم یا شاهد جرم از هر گونه تغییری در شرایط آزادی به قید ضمانت و یا وضعیت توقیف متهم مطلع می‌باشد. این اطلاع‌رسانی توسط پلیس یا ما انجام می‌شود.

۸ تصمیم‌گیری درباره مدارك مورد نیاز برای اثبات دعوی

ما با همکاری نزدیک پلیس اطمینان حاصل می‌کنیم که تحقیقات پلیس به نحوی کامل و دقیق صورت بگیرند و همه مدارك موجود جمع‌آوری و در اختیار ما گذارده شود. در برخی موارد، به پلیس توصیه‌هایی درباره پیگیری مسیری جدید در روند تحقیقات ارائه می‌دهیم. این تحقیقات ممکن است شامل بررسی وقایعی باشد که در گذشته در مورد قربانی جرم مزبور یا مظنون مزبور یا محل مزبور گزارش شده است. در همه موارد، دادستان‌ها باید با افسر پلیس پرونده در ارتباط مستقیم باشند تا از جمع‌آوری همه مدارك موجود و ارسال آنها به CPS برای بازبینی کامل پرونده حصول اطمینان شود. این موضوع بویژه در مواقعی که تعدی و آزار به طور مکرر انجام گرفته است اهمیت بیشتری دارد.

ما مدارك را به دقت مورد بررسی قرار می‌دهیم و هر چه سریعتر تصمیم‌گیری می‌نماییم. علاوه بر این، تلاش‌مان بر آن است که پرونده بدون تأخیر مراحل دادگاه را طی کند.

در اغلب موارد قربانی جرم تنها شاهد جرایم تبعیض نژادی یا مذهبی است. به همین خاطر اگر متهم به جرم خود اقرار نکند یا مدرك قوی در حمایت از پرونده وجود نداشته باشد معمولاً ضرورت پیدا می‌کند که قربانی جرم شخصاً در دادگاه شهادت دهد.

با این همه به نظر ما، آوردن قربانی جرم به دادگاه برای ادای شهادت تنها راه اثبات پرونده نیست. از این رو هر گونه مدرك دیگری که ممکن است در حمایت از شهادت قربانی جرم یا به جای آن موجود باشد را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

چنانچه قربانی جرم از شکایت خویش صرفنظر کند یا دیگر حاضر به ادای شهادت نباشد

در بعضی موارد، قربانی جرم ممکن است استرداد دعوی نموده و دیگر حاضر به ادای شهادت نباشد. این امر به معنای بسته شدن خودبخود پرونده نیست. ما می‌بایست دلیل عدم موافقت قربانی جرم با انجام دادرسی را جویا شویم. این کار ممکن است به معنای به تعویق افتادن تاریخ دادگاه برای بررسی حقایق و تصمیم‌گیری در مورد بهترین شیوه عمل باشد.

برای این کار گام‌های زیر را برمی‌داریم:

- چنانچه قربانی جرم استرداد دعوی نماید، از پلیس درخواست می‌کنیم که اظهارنامه‌ای کتبی از قربانی جرم محتوی دلایل استرداد وی و تأیید حقیقی بودن شکایت اولیه تهیه نماید و تحقیق کند که آیا قربانی جرم تحت فشار شخص دیگری استرداد دعوی نموده است یا خیر؛ و
- از پلیس می‌خواهیم که نظرات خود درباره مدارک پرونده و چگونگی واکنش قربانی جرم در صورت وادار ساختن وی به حضور در دادگاه را ارائه کند.

اگر اظهارنامه قربانی، بعد از استرداد دعوی، با اظهارنامه اولیه مطابقت نداشته باشد، ما از پلیس انتظار خواهیم داشت تا از قربانی دلایل تغییر در اظهارنامه او را جویا شود.

در صورتی که قربانی جرم تأیید نماید که شکایت اولیه حقیقی بوده است، ما نخست در نظر می‌گیریم که آیا امکان ادامه دادرسی بدون شهادت قربانی جرم (مرحله بررسی مدارک) وجود دارد یا خیر و سپس، در صورت امکان، آیا باید پرونده را بدون کمک قربانی جرم یا بر خلاف میل قربانی جرم (مرحله تشخیص خیر و صلاح عموم) همچنان پیگیری نماییم.

دادستان می‌بایست دلایل قربانی جرم را برای عدم تمایل به ادای شهادت بداند. در پرونده‌های جرایم تبعیض نژادی و مذهبی این امر ممکن است به دلیل آن باشد که قربانی جرم در محل زندگی خود احساس انزوا یا بی‌دفاعی می‌کند (و ما واقفیم که احتمالاً همین

احساس انزوا و بی‌دفاعی در ابتدا مسبب عدم تمایل وی به گزارش واقعه و یا تأخیر در گزارش آن شده است)، و حمایت از دادرسی ممکن است قربانی جرم را در موقعیتی خطرناک‌تر قرار دهد. در چنین مواردی، دادستان باید همه اقدامات ویژه یا حمایت‌هایی که می‌توان در اختیار قربانی جرم قرار داد را در نظر بگیرد و حداقل بخشی از نگرانی‌های وی را کاهش دهد.¹

چنانچه مظنون شویم که قربانی جرم تحت فشار یا به دلیل ترس شکایت خود را پس گرفته است، از پلیس تقاضا می‌کنیم که تحقیقاتی در این زمینه به انجام برساند. این تحقیقات ممکن است جرایم ارتكابی جدیدی را آشکار سازد، مانند اذیت و آزار و یا تهدید شهود و یا نقض شروط تعیین شده برای آزادی به قید ضمانت. در صورت لزوم، از دادگاه می‌خواهیم که جلسات دادگاه را به تعویق اندازد تا ما فرصت انجام تحقیقات کامل را پیش از تصمیم‌گیری درباره آینده پرونده داشته باشیم. اگر قربانی جرم یا شهود به دلیل ترس یا تهدید خود را از پرونده کنار کشیده باشند، دادستان مدارک مربوط به این امر را بررسی نموده و تصمیم می‌گیرد که آیا باید اتهامات جدیدی به عنوان مثال، تهدید شهود را مطرح ساخت یا خیر.

ما پیش از تصمیم‌گیری در مورد انجام یا عدم انجام دادرسی همه این عوامل را به طور کامل مورد مطالعه قرار می‌دهیم. امنیت قربانی جرم و یا افراد دیگری که ممکن است مورد تهدید قرار بگیرند در تصمیم‌گیری ما اولویت دارند.

ادامه دادرسی بدون رضایت قربانی جرم

معمولاً هر چه جرم سنگین‌تر باشد (به عنوان مثال به دلیل میزان اعمال خشونت یا خطر واقعی و مداومی که قربانی جرم یا افراد دیگر را تهدید می‌کند) احتمال انجام دادرسی توسط ما بیشتر خواهد بود زیرا این کار را به صلاح عموم مردم می‌دانیم، حتی اگر قربانی جرم اظهار کند که مایل نیست ما پرونده را مورد دادرسی قرار دهیم.

¹ دادستانی تعهد می‌کند که "به نیازهای ویژه قربانی جرم رسیدگی و در موارد جایز با ارائه درخواست مقتضی به دادگاه از فاش ساختن هویت قربانی جلوگیری نماید" و بر طبق آیین‌نامه قربانیان جرم دادستان‌های CPS ملزم هستند جهت حفاظت از شهودی که ممکن است مورد تهدید یا خطر قرار بگیرند تقاضای انجام اقدامات ویژه نمایند (The Code of Practice for Victims of Crime, section 7.8).

چنانچه مدرک کافی برای پرونده‌ای وجود داشته باشد ما ممکن است دادرسی را بدون تکیه بر شهادت قربانی جرم به انجام برسانیم.

در صورتی که تصمیم به ادامه دادرسی بگیریم و مشخص شود که برای اثبات پرونده به شهادت قربانی جرم نیاز داریم، در مورد نکات زیر تصمیم‌گیری می‌کنیم:

- درخواست از دادگاه برای استفاده از اظهارات قربانی جرم به عنوان مدرک بدون آنکه قربانی مجبور باشد در سالن دادگاه ادای شهادت نماید؛
- کمک به حضور قربانی جرم در جلسه دادگاه با استفاده از اقدامات ویژه به منظور ادامه دادرسی؛ و
- مجاب کردن قربانی جرم به ادای شهادت در سالن دادگاه.

در دست داشتن اطلاعات لازم درباره پیشینه پرونده امری حیاتی برای تصمیم‌گیری درباره شیوه ادامه دادرسی در مواردی است که قربانی دیگر حاضر به همکاری با دادستان نیست.

نمونه‌ای از عواملی که ما را در جهت تشخیص خیر و صلاح جامعه برای ادامه دادرسی جرایمی که به دلیل جنبه نژادی و مذهبی تشدید شده‌اند و قربانی جرم دیگر حاضر به همکاری با دادستان نمی‌باشد از قرار زیر است:

- سنگینی جرم؛
- صدمات وارده به قربانی جرم از لحاظ جسمی یا روحی؛
- مسلح بودن متهم در هنگام ارتکاب جرم؛
- آیا متهم پیش از جرم یا پس از آن قربانی را تهدید نموده است؛
- انجام حمله با نقشه قبلی توسط متهم؛
- احتمال ارتکاب مجدد جرم توسط متهم؛
- در خطر بودن سلامت و ایمنی قربانی جرم یا هر فرد دیگری که درگیر قضیه بوده یا خواهد شد؛
- رابطه قربانی جرم با متهم؛
- سابقه جنایی متهم، بخصوص هر گونه جرمی که انگیزه تنفر نژادی یا مذهبی داشته است؛ و
- شایع بودن جرم مزبور در آن منطقه.

دادستان فقط پس از مشورت با پلیس و طرفین ذی‌نفع و اثبات ضروری بودن ادای شهادت توسط قربانی جرم بر خلاف میل قربانی، از قربانی تقاضای این کار را می‌کند.

قانون در موارد بسیار محدودی استفاده از اظهارات قربانی در دادگاه را بدون آنکه وی شفاهاً شهادت دهد مجاز می‌داند. این دادگاه است که در این مورد تصمیم‌گیری می‌نماید و فقط زمانی با این کار موافقت می‌کند که برای انجام عدالت ضروری باشد. چنانچه قربانی تنها شاهد جرم باشد، جلب رضایت دادگاه برای پذیرش این امر که می‌توان بدون انجام سؤال و جواب از شاهد اصلی توسط وکیل متهم عدالت را بجا آورد، کار آسانی نخواهد بود.

ما واقف هستیم که وقتی قربانی و شهود برای ادای شهادت مجبور به حضور در دادگاه می‌شوند دچار دلهره و نگرانی شده و ممکن است نیاز به حمایت‌های عملی و عاطفی پیدا کنند. در پاراگراف ۹ اقداماتی را که می‌توانیم برای کاهش ترس این افراد و در نتیجه ارتقاء کیفیت شهادت انجام دهیم ذکر نموده‌ایم.

اطلاعات در مورد زمینه پرونده

شخصیت نامطلوب

به موجب مقررات قانونی مربوط به مدارك و شواهد نمی‌توان برخی اطلاعاتی که می‌تواند نشانگر مقصر بودن شخص باشد را در دادگاه عرضه کرد و ما می‌بایست هنگام تصمیم‌گیری درباره انجام دادرسی پرونده این نکته را در نظر داشته باشیم.

حتی اگر این اطلاعات برای اثبات مقصر بودن متهم قابل استفاده نباشد، شاید دادستان بتواند از آن برای روشن‌تر ساختن زمینه جرم کمک بگیرد. به عنوان مثال، ممکن است قربانی جرم مورد حملات مکرر قرار گرفته و عدم رسیدگی به دادرسی عواقب نامطلوبی برای وی، برای مثال تخریب اجباری محل زندگی‌اش، به همراه داشته باشد.

برخی اطلاعات را می‌بایست از منابعی همچون مقامات مسکن یا بنیادهای داوطلبانه کسب نمود. همه این اطلاعات می‌بایست توسط پلیس جمع‌آوری و در اختیار دادستان CPS قرار داده شود.

اظهارنامه‌های شخصی قربانی جرم

یکی دیگر از منابع مهم کسب اطلاعات برای دادستان و دادگاه، اظهارنامه شخصی قربانی جرم (Victim Personal Statement) است. این اظهارنامه توسط قربانی جرم تهیه شده و حاوی توضیحاتی درباره تأثیراتی است که جرم ارتكابی بر زندگی وی داشته است.

تصمیم درباره نگارش این اظهارنامه با قربانی جرم است و بلافاصله پس از انجام شهادت‌نامه انجام آن به وی پیشنهاد می‌شود. اظهارنامه شخصی قربانی را می‌توان پیش از محاکمه در هر زمانی و بیش از يك بار تهیه کرد. هر چه اطلاعات مشروح‌تری درباره تأثیر درازمدت جرم در آن قید شده باشد مفیدتر خواهد بود.

اظهارنامه شخصی قربانی به دادستان امکان می‌دهد که تأثیرات جرم را بهتر درک نموده و در نتیجه بهتر بتواند درباره نوع اتهام تصمیم‌گیری نماید. قربانیان جرم می‌توانند مسائلی همچون نگرانی خود از اعطای آزادی به قید ضمانت به متهم، تهدید و اربابی که تحمل می‌کنند و یا درخواست کمک و حمایت از بنیادهای داوطلبانه را در اظهارنامه قید نمایند.

چنانچه اظهارنامه شخصی قربانی تهیه شود، ما دادگاه را از وجود آن مطلع می‌سازیم تا مقامات دادگاه بهتر بتوانند درباره اعطای آزادی به قید ضمانت و تعیین مجازات متهم تصمیم‌گیری نمایند. اطلاعات بیشتر درباره چگونگی استفاده از اظهارنامه شخصی قربانی برای تعیین مجازات در پاراگراف ۱۱ قید شده است.

۹ کمک به قربانی جرم و شهود برای ادای شهادت

ما در هنگام دادرسی پرونده‌ها مسائل حساس فرهنگی و مذهبی را از نظر دور نمی‌داریم.

سعی ما بر آن است که پیش از دعوت کردن شاهد به دادگاه، شرایط وی را در نظر بگیریم. به عنوان مثال، اینکه ترجیح می‌دهد با استفاده از کدام کتاب دینی سوگند یاد کند و یا اینکه مایل است بدون سوگند مذهبی شهادت دهد.

ما اطمینان حاصل می‌کنیم که تاریخ و ساعت جلسات دادرسی با در نظر داشتن اعیاد مذهبی شهود تعیین شوند.

علاوه بر این، تلاش می‌کنیم همه مسائل حساس دیگر از قبیل سن، معلولیت، گرایش جنسی، جنسیت و یا هویت جنسی شهود در نظر گرفته شود تا هنگام ملاقات با ما و یا حضور در دادگاه تا حد امکان احساس آرامش نمایند.

اقدامات ویژه

در برخی موارد، دادگاه ممکن است رضایت دهد که شهود با استفاده از "اقدامات ویژه" ادای شهادت نمایند. ضرورت انجام اقدامات ویژه می‌بایست ابتدا توسط پلیس و سپس توسط دادستان مورد ارزیابی قرار گیرد. مسئول مراقبت از شهود (Witness Care Officer) نیز پس از انجام ارزیابی نیازهای شاهد می‌تواند پیشنهاداتی در این زمینه ارائه کند اما تصمیم‌گیری در مورد انجام این اقدامات بر عهده دادگاه می‌باشد. در آیین‌نامه قربانیان جرم (Code of Practice for Victims of Crime, section 7.8) آمده است که دادستان‌های CPS

می‌بایست برای قربانی‌های جرم که در خطر بوده یا مورد تهدید قرار گرفته‌اند و برای ادای شهادت احضار شده‌اند، تقاضای اقدامات ویژه نماید.

این اقدامات ویژه را هم در دادگاه سلطنتی (Crown Court) و هم در دادگاه‌های بخش (Magistrates' Courts) می‌توان به عمل آورد. این اقدامات به منظور کمک به شهود در موقعیت‌های زیر در نظر گرفته شده‌اند:

- کودکان و نوجوانان زیر ۱۷ سال؛
- بزرگسالانی (افراد ۱۷ سال به بالا) که به دلایلی همچون اختلال جسمی یا روانی² یا مشکلات یادگیری فاقد صلاحیت قانونی می‌باشند؛ و
- شهودی که شهادت آنها به دلیل ترس به احتمال زیاد به خوبی انجام نخواهد شد (برای مثال، به دلیل اینکه از ادای شهادت وحشت یا نگرانی دارند).

اقدامات ویژه برای یاری افراد آسیب‌پذیر یا تهدیدشده در نظر گرفته شده‌اند تا ایشان بتوانند به بهترین نحو و با اضطراب کمتر ادای شهادت کنند.

اقدامات ویژه شامل موارد زیر است:

- پخش نوار ویدیویی قربانی یا شهود در دادگاه (این نوار در حین تحقیقات پلیس توسط پلیس ضبط می‌شود)؛
- استفاده از پرده در سالن دادگاه برای جلوگیری از اینکه قربانی یا شهود و متهم یکدیگر را مشاهده کنند؛
- ادای شهادت در محلی دور از سالن دادگاه از طریق ارتباط تلویزیونی (اما متهم می‌تواند آنها را ببیند)؛ و
- در مورد جرایم جنسی و یا جرایمی که تهدید و ارباب در آن نقش دارد از تماشاچیان خواسته شود سالن دادگاه را ترک نمایند.

برای انجام گرفتن این اقدامات ویژه می‌بایست از دادگاه کسب اجازه کنیم و همیشه چنین امکانی در اختیار ما قرار نمی‌گیرد.

² این افراد شامل کسانی نیز می‌شود که به دلیل وضعیت خاص، در صورت انتشار وسیع خبر شرکت آنان در محاکمه ممکن است از شرکت در آن منصرف شوند.

دادگاه برای تصمیم‌گیری درباره دادن اجازه انجام اقدامات ویژه برای شهود می‌بایست برخی عوامل را در نظر بگیرد. این عوامل از قرار زیر است:

- پیشینه اجتماعی و فرهنگی و قومیت شاهد؛
- اعتقادات مذهبی شاهد؛ و
- رفتار متهم نسبت به شاهد یا خانواده و نزدیکان او.

دادگاه همچنین می‌بایست نظرات شاهد را درباره آنچه وی مایل است در مورد آن شهادت دهد، جویا شود.

این فهرست کامل نیست و دادگاه می‌تواند هر گونه عامل دیگر را نیز که لازم بداند در این باره در نظر بگیرد.

دریافت اطلاعات بیشتر که بتواند ما را در جهت تقاضای اقدامات ویژه برای شهود یاری کند از اهمیت بسیاری برخوردار است. معمولاً این پلیس یا مسئول مراقبت از شهود است که این اطلاعات را در اختیار ما قرار می‌دهد. در برخی موارد ممکن است ما این اطلاعات را هنگام ملاقات با شاهد مستقیماً از خود وی دریافت کنیم.

ملاقات بین CPS و قربانیان و شهود جرم که آسیب‌پذیر بوده یا مورد تهدید قرار دارند

هر گاه تصمیم بگیریم از دادگاه تقاضای اقدامات ویژه نماییم، از پلیس درخواست می‌کنیم که نظر شاهد را در مورد اینکه آیا مایل است برای صحبت در این باره با دادستان ملاقات کند جویا شود.

هدف از این ملاقات ایجاد اعتماد و اطمینان و دادن این امکان به ماست که برای شاهد مزبور تضمین نماییم که نیازهای وی در نظر گرفته خواهد شد. علاوه بر این چنانچه تصمیم بگیریم که نیازی به اقدامات ویژه نمی‌باشد چنین ملاقاتی را ترتیب خواهیم داد تا دلایل خود را برای شاهد توضیح دهیم. لزومی ندارد که شاهد به تنهایی در این ملاقات شرکت کند. او می‌تواند همراه همسر، یا یکی از افراد خانواده یا دوستان و یا شخص دیگری برای این ملاقات بیاید. به منظور تسهیل ارتباط با قربانی جرم گاهی ممکن است وجود مترجم شفاهی یا شخصی مشابه در حین ملاقات لازم شود. هر گاه امکان آن وجود داشته باشد

دادستان CPS اطمینان حاصل می‌کند و کیلی که محاکمه را اداره می‌کند در جلسه ملاقات بین دادستان CPS و شاهد حضور یابد. علاوه بر این دادستان CPS به قربانی جرم پیشنهاد می‌کند که در صورت تمایل سالن دادگاه را برای آشنایی وی با محل به او نشان دهند.

اطلاعات بیشتر درباره این جلسات با شهودی که مورد تهدید قرار گرفته یا آسیب‌پذیر هستند را می‌توان در کتابچه راهنمایی به نام "Witnesses, Your Meeting with the CPS Prosecutor" یافت. این کتابچه را می‌توانید از شعبه ارتباطات CPS به نشانی زیر و یا وبسایت ما دریافت نمایید:

CPS Communication Division,
Rose Court, 2 Southwark Bridge, London SE1 9HS
<http://www.cps.gov.uk/publications/prosecution/witnesseng.html>

عدم ذکر هویت

بسیاری از قربانیان و شهود نگران امنیت خود بوده و بویژه مایل نیستند مشخصات یا هر نوع اطلاعات دیگری در مورد آنها در اختیار عموم قرار گیرد و آنها را در آینده با خطر حمله و اذیت و آزار بیشتر روبرو سازد.

معمولاً اصل بنیادی دستگاه قضایی کشور حکم می‌کند که متهم از نام متهم‌کننده خود آگاه شود و اغلب دادرسی‌های کیفری به طور عمومی انجام گرفته و هویت شهود در سوابق و اسناد عمومی ثبت می‌گردد.

البته نشانی شهود در اختیار متهم قرار داده نمی‌شود مگر آنکه متهم از آن آگاه باشد (برای مثال، در مواردی که جرم توسط همسایه فرد واقع شده باشد) و یا به عنوان مدرک به آن نیاز باشد. نشانی شهود در طی دادرسی نیز ذکر نخواهد شد.

دادگاه در بعضی موارد می‌تواند به شهود اجازه دهد نام خود را در يك دادگاه عمومی بیان نکنند. یکی از نکاتی که دادگاه باید در این زمینه در نظر بگیرد آن است که ممکن است در صورت ذکر نام یکی از شهود، در دعاوی مشابه آینده شهود دیگر حاضر به ادای شهادت نباشند.

قربانیان جرایم جنسی سنگین قانوناً حق دارند نام خود را از جرایم مخفی نگاه دارند، حتی اگر نام ایشان در دادگاه ذکر شده باشد.

در موارد دیگر، چنانچه دادگاه تشخیص دهد که گزارش شدن نام شاهد در رسانه‌های گروهی ممکن است به دلیل ترس شاهد از شناخته شدن به عنوان شاهد پرونده بر کیفیت ادای شهادت و یا همکاری وی در جریان دادرسی تأثیر منفی بگذارد، دادگاه اختیار دارد رسانه‌های گروهی را از گزارش کردن مشخصات وی منع سازد. نمایندگان رسانه‌های گروهی حق دارند، به نام آزادی مطبوعات، به حکم دادگاه درباره منع انتشار این اطلاعات اعتراض نمایند.

حمایت از قربانیان جرم و شهود

اداره CPS تعهد کامل می‌دهد که هر گونه کمک و حمایت ممکن را برای قربانیان جرم و شهود پرونده، در طی تجربه دشوار شرکت در امور دستگاه کیفری فراهم آورد. ما واقف هستیم که قربانیان جرایم با انگیزه نژادی و مذهبی ممکن است به علت ترس یا عدم اعتماد و یا به دلیل تجربیات پیشین کسانی که با دستگاه کیفری سرو کار پیدا کرده‌اند، تمایلی به گزارش دادن چنین جرایمی نداشته باشند.

گام‌هایی همچون اقدامات ویژه، ملاقات بین CPS و شهود آسیب‌پذیر یا شهودی که مورد تهدید قرار گرفته‌اند و همچنین تشکیل واحد مراقبت از شهود (Witness Care Units) توسط CPS و کارکنان پلیس همگی اقداماتی است که در جهت ایجاد اطمینان بیشتر قربانیان جرایم به دستگاه قضایی کشور طراحی شده‌اند. علاوه بر این، پلیس و بنیادهای حمایت‌کننده دیگر از همان مراحل اولیه پس از وقوع جرم، آماده کمک به قربانیان می‌باشند، کمکی که گاهی تا خاتمه دوره دادرسی ادامه می‌یابد.

مراکز دادگاه‌های بخش و دادگاه سلطنتی دارای دفتر شهود (Witness Service) می‌باشند که توسط Victim Support اداره می‌شود. اطلاعات بیشتر درباره خدمات این دفتر را می‌توانید از اداره پلیس محلی یا Victim Support Group محلی (به شماره تلفن 0845 30 30 900) دریافت کنید. برخی دادگاه‌ها علاوه بر این دارای دفتر شهود مخصوص کودکان (Child Witness Service) می‌باشند.

اعضای دفتر شهود (Witness Service) می‌توانند در صورت لزوم ترتیبی دهند که شخص پیش از محاکمه از سالن دادگاه دیدن کند و توضیحاتی درباره چگونگی تشکیل جلسه دادگاه

دریافت دارد. البته اعضای دفتر شهود اجازه ندارند هیچگونه اشارهای به جزئیات پرونده مربوطه بکنند.

در صورت لزوم ما حتماً ترتیبی خواهیم داد که مترجم شفاهی در طی جلسه دادرسی حضور پیدا کند.

هنگامی که شاهد در دادگاه حاضر می‌شود، دادستان CPS که دعوی را به دادگاه ارائه می‌کند و یا مسئول پرونده از طرف CPS خود را به شهود پرونده معرفی می‌کنند و به همه پرسش‌های عمومی آنها پاسخ دهند. دادستان و مسئول پرونده اجازه ندارند جزئیات مربوط به پرونده را با شاهد در میان بگذارند.

گاهی، مسئولیت دادرسی با یک وکیل مدافع (barrister یا counsel) و یا با یک وکیل معمولی است که جز اعضای CPS نبوده بلکه برای انجام دادرسی در استخدام ما قرار دارند. ما از وکلایی که برای انجام دادرسی استخدام می‌کنیم انتظار داریم که با خطمشی‌ها و روند کار ما آشنایی داشته و مطابق آنها عمل نمایند.

ما هزینه‌های حضور شاهد پرونده در دادگاه را تا حد معقول تأمین می‌نماییم.

چنانچه شهود مجبور شوند مدتی را در انتظار بگذرانند، دلیل تأخیر را حتماً برای آنها توضیح داده و آنها را به طور تقریبی از زمان ادای شهادت آگاه می‌سازیم.

در صورت امکان، تلاش خواهیم کرد که شهود دادرسی را در محلی جداگانه قرار دهیم تا مجبور به نشستن با متهم یا دوستان و خانواده وی نباشند و برعکس.

تعهدات دادستان‌ها

این تعهد شامل ده قسمت است که توصیف‌کننده سطح خدماتی است که قربانیان جرم می‌توانند از دادستان‌ها انتظار داشته باشند. تعهدات دادستان‌ها (Prosecutor's Pledge) تضمینی است بر اینکه به نیازهای ویژه قربانیان و شهود پرونده رسیدگی می‌شود و در دادگاه برای کمک به حافظه آنها از اظهارنامه‌ها یا مصاحبه‌های ویدیویی آنان استفاده می‌شود و همچنین از آنها در مقابل اهانت‌های ناملزم یا نامربوط به شخصیت‌شان محافظت می‌شود.

متن تعهدات دادستان‌ها (Prosecutor's Pledge) را می‌توانید از وبسایت ما دریافت نمایید:

http://www.cps.gov.uk/publications/prosecution/prosecutoc_pledge.html

۱۰ پذیرفتن اقرار به جرم

هر گاه مدرک کافی برای اثبات وجود عامل تبعیض نژادی یا مذهبی در پرونده موجود باشد، ما به طور حتم، در طول محاکمه یا هنگام صدور حکم مجازات توسط دادگاه، آن را به دادگاه ارائه می‌کنیم.

این امر بدین معناست که هر گاه مظنون به جرم تشدیدشده متهم شود، ما دیگر اقرار به گناه او را فقط در مورد جرم اصلی نمی‌پذیریم مگر آنکه دلایل محکمی برای این کار وجود داشته باشد. یک نمونه هنگامی است که مدرک مربوط به اثبات عامل تشدیدکننده جرم دیگر موجود نباشد یا دادگاه مجاز نداند که مدرک مزبور ارائه شود.

هنگام تصمیم‌گیری در مورد پذیرش اقرار به جرم، ما به موجب تعهدات خود بنا به دستورالعمل‌های ویژه دادستان کل مصوب سال ۲۰۰۵ (Attorney General's 2005 Guidelines) در صورت امکان موضوع را با قربانی جرم یا افراد خانواده وی مطرح می‌سازیم و پس از توضیح وضعیت، با توجه به نظرات و منافع آنان تلاش می‌کنیم تصمیم درست را اتخاذ نماییم. سپس آنها را در جریان تصمیم‌گیری قرار داده و به محض آنکه تصمیم‌گیری در دادگاه انجام شد آن را برایشان توضیح می‌دهیم.

پذیرفتن اقرار به جرم منوط بر حقایق گمراه‌کننده یا ناصحیح نبوده و با در نظر داشتن مصالح قربانی جرم صورت می‌گیرد.

۱۱ تعیین مجازات

مدرک مربوط به تشدید جرم به دلیل عامل نژادی یا مذهبی پرونده را جدی‌تر می‌سازد و دادگاه موظف است این موضوع را هنگام صدور حکم مجازات برای متهم در نظر بگیرد و آن را به روشنی بیان کند. ما هیچگاه برای سبک‌تر جلوه دادن پرونده شواهد مربوط به تشدید شدن جرم به علت جنبه نژادی یا مذهبی را نادیده نمی‌گیریم. با این همه، فقط زمانی می‌توانیم مدرکی را که به دادگاه ارائه نماییم که دادگاه مجاز بداند و مربوط به پرونده باشد. ما اطمینان حاصل می‌کنیم که دادگاه همه اطلاعات لازم را برای انجام وظیفه خود دریافت کند.

در مورد همه پرونده‌هایی که به دادگاه سلطنتی می‌رود و برخی پرونده‌های دادگاه‌های بخش که موضوع آن پیچیده و یا جای سوءتعبیر در آن وجود دارد، ما سندی به نام Plea and Sentencing به دادگاه ارائه می‌کنیم که شامل موارد زیر است:

- عوامل تشدید و تخفیف جرم (به غیر از تخفیف شخصی)؛
- هر گونه مقررات قانونی مربوط به مجرم و جرم تحت بررسی به منظور آنکه قاضی از هر گونه محدودیت قانونی برای تعیین مجازات آگاه شود؛
- هر گونه دستورالعمل در خصوص تعیین مجازات و پرونده‌های راهنمای مرتبط با دعوی؛
- مشخص کردن هر گونه اظهارنامه شخصی قربانی جرم یا اطلاعات دیگری که دادستان درباره تأثیر جرم بر قربانی در اختیار دارد؛
- در صورت لزوم، هر گونه مدرکی که نشانگر تأثیر جرم بر اعضای جامعه اقلیت مربوطه است؛ و

• در صورت اقتضا، اشاره به تمایل به بکارگیری یکی از احکام فرعی، همچون احکام رفتار ضداجتماعی و احکام توقیف اموال و تا حد امکان اشاره به ماهیت حکم مورد مطالبه.

هنگامی که متهم به جرم خود اقرار می‌کند و یا مقصر شناخته می‌شود، دادگاه می‌بایست مجازات وی را تعیین نماید و می‌تواند نوع مجازات را از میان طیف وسیعی از کیفرهای موجود انتخاب نماید. این کیفرها ممکن است از نوع کیفرهای اصلاحی، کیفرهای خدمات اجتماعی، جریمه، "التزام گرفتن" یا حبس باشد.

پیش از تعیین مجازات، متهم حق دارد تقاضای تخفیف مجازات نماید. در صورتی که متهم برای دریافت تخفیف از مجازات با بی‌انصافی به شخصیت قربانی جرم حمله نماید ما با آن مخالفت می‌نماییم.³

چنانچه متهم به جرم خود اقرار کند یا مجرم شناخته شود اما نظر دادستان را درباره تشدید شدن جرم به علت خصومت با نژاد یا مذهب قربانی یا نژاد یا مذهب فرضی قربانی نپذیرد، قاضی یا مجیستریست می‌بایست تصمیم بگیرد که آیا عامل تشدیدکننده جرم ثابت شده است یا خیر. در این حالت دادستان باید شهودی را که می‌توانند درباره خصومت متهم شهادت دهند احضار کند و وکیل متهم حق دارد پیش از صدور حکم دادگاه آنان را مورد سؤال و جواب قرار دهد. این روند رسیدگی "دادرسی نیوتون" (Newton hearing) نامیده می‌شود. در پایان جلسه دادرسی، دادگاه می‌بایست بر اساس گفته‌های شهود، رضایت یا عدم رضایت خود را در مورد آنکه آیا جرم متهم به دلیل خصومت با نژاد یا مذهب قربانی یا نژاد یا مذهب فرضی قربانی بوده است اعلام نماید. در صورت رضایت، دادگاه ملزم است هنگام صدور مجازات جرم را سنگین‌تر به حساب آورد.

ما همه اطلاعات لازم را در اختیار دادگاه قرار می‌دهیم تا برای صدور کیفر اضافی علاوه

³ دادستان تعهد می‌کند "قربانیان جرم را در مقابل اهانت‌های ناملزوم یا نامربوط به شخصیت آنان محافظت نماید و چنانچه شیوه سؤال و جواب در دادگاه نامناسب یا تهاجمی باشد از دادگاه تقاضای مداخله نماید."

بر مجازات اصلی تا جایی که در حوزه اختیارات آن باشد عمل نماید.⁴ در برخی دعاوی این امر شامل صدور کیفر پرداخت غرامت در قبال زیان جانی و مالی و جراحات می‌باشد.⁵

در همه دعاوی، فقط رئسای دادگاه‌های بخش و یا قاضی حق صدور حکم مجازات دارند. در مورد تعداد محدودی از جرایم (و فقط هنگامی که متهم در دادگاه سلطنتی حکم مجازات خویش را دریافت می‌کند) که به نظر ما مجازات تعیین شده نسبت به جرم بیش از حد خفیف است حق داریم از دادستان کل کشور (Attorney General) تقاضا نماییم تا با مجازات مخالفت کند. مطابق تعریف، "مجازات بیش از حد خفیف" مجازاتی است "که چنانچه قاضی همه عوامل دخیل در دعوی را در نظر بگیرد معقول به نظر نیاید." هر فردی منجمله خود قربانی جرم یا افراد خانواده وی در صورتی که مجازات را بیش از حد خفیف بدانند حق دارند شخصاً به دادستان کل کشور اعتراض نمایند. البته يك محدودیت زمانی اکید ۲۸ روزه (از تاریخ صدور حکم مجازات) وجود دارد که در طی آن دادستان کل کشور می‌بایست پرونده را به دادگاه تجدیدنظر (Court of Appeal) ارجاع دهد.

اظهارنامه‌های شخصی قربانی جرم

اظهارنامه شخصی قربانی (Victim Personal Statement) توسط قربانی جرم تهیه شده و در آن تأثیر جرم بر خود را توصیف می‌کند. در این اظهارنامه قربانی می‌تواند تشریح کند که جرم ارتكابی چه عواقبی برای وی داشته است. علاوه بر این می‌تواند مطالبی در مورد خواسته‌ها یا نیازهای خود در طی دوره دادرسی و همچنین هر گونه نگرانی ناشی از جرم ارتكابی به عنوان مثال مسئله ایمنی فردی، مورد تهدید قرار گرفتن یا آزادی به قید ضمانت متهم را نیز در آن قید نماید. قربانی می‌تواند به حمایت (یا عدم حمایت) دادستانی اشاره نماید و تقاضای دریافت کمک از سازمان‌های حامی قربانیان جرم نماید. بدین سان، دادگاه می‌تواند جرم و همچنین زمینه آن را بهتر درک کند. تهیه این اظهارنامه اجباری نیست و می‌بایست از قربانی جرم سؤال شود که آیا وی حاضر به تهیه آن است یا خیر و در صورت تمایل آیا برای تهیه اظهارنامه نیازی به کمک یکی از اعضای خانواده خود و یا يك مددکار دارد یا خیر.

⁴ در آیین‌نامه قربانیان جرم (section 7.12) آمده است چنانچه قربانی جرم از طریق Witness Care Unit پرشی در مورد مجازات مطرح سازد (که Witness Care Unit قادر به پاسخگویی به آن نباشد) CPS ملزم است به آن پاسخ گوید.

⁵ دادستان‌ها تعهد می‌کنند که "در صورت محکومیت متهم، از دادگاه تقاضای صدور کیفر مناسب برای پرداخت غرامت، جبران خسارت و یا حفاظت آتی از قربانی جرم نماید."

این اظهارنامه را می‌توان در هر زمانی و بیش از یک بار انجام داد. قربانی جرم می‌تواند از پلیس یا وکیل CPS بخواهد تا کتابچه راهنمای تهیه اظهارنامه شخصی قربانی جرم را در اختیار وی قرار داده و چگونگی استفاده از آن را برایش شرح دهند.

ما همه اطلاعاتی را که در اظهارنامه شخصی قربانی جرم قید شده است در نظر می‌گیریم و دادگاه را در جریان تأثیرات جرم بر روی قربانی قرار می‌دهیم. گذشته از این، به کمک این اظهارنامه‌ها می‌توانیم در مورد پرونده تصمیمات مقتضی بگیریم؛ برای نمونه هنگام تصمیم‌گیری در مورد درخواست یا عدم درخواست از دادگاه برای رد تقاضای ضامن برای تعیین شروط آزادی به قید ضمانت.

۱۲ در جریان گذاشتن قربانیان جرم

ما بخوبی از اهمیت این امر که قربانیان جرم می‌بایست در جریان پیشرفت پرونده قرار داشته باشند آگاه هستیم. واحدهای مراقبت از شهود (Witness Care Units) از حالا به بعد مسئولیت دارند که قربانیان جرم و شهود را از تاریخ جلسات دادرسی دادگاه یا تحولات مهم دیگر پرونده آگاه سازند. در هر يك از نواحی CPS واحدهای مراقبت از شهود نیز وجود دارد که توسط CPS و پلیس مشترکاً اداره می‌شوند. واحدهای مراقبت از شهود تنها محل تماس شهود بوده و از هر شاهد پرونده با توجه به نیازهای فردی وی حمایت به عمل می‌آورد تا او بتواند به بهترین نحو شهادت خود را ادا نماید. این حمایت فردی بر اساس ارزیابی نیازهای شهود صورت می‌گیرد و از طریق آن مشخص می‌شود که آیا شاهد به حمایت ویژه نیاز دارد یا خیر.

کارکنان واحد مراقبت از شهود (Witness Care Officers) مدیریت مراقبت از قربانی جرم را از هنگام ایراد اتهام متهم تا خاتمه دادرسی بر عهده دارند.

آیین‌نامه قربانیان جرم

این آیین‌نامه تعهدات ما در دادستانی کل کشور (CPS) را در قبال قربانیان جرم مشخص می‌سازد. یکی از این تعهدات آن است که می‌بایست قربانی جرم را از موارد زیر آگاه سازیم: چنانچه تصمیم بگیریم مدرک کافی برای انجام دادرسی وجود ندارد (البته پس از دریافت گزارش کامل پلیس در مورد مدارک جرم)، یا تصمیم بگیریم که پرونده را مورد پیگیری قرار ندهیم، و یا به میزان قابل‌ملاحظه‌ای اتهامات را تغییر بدهیم. در چنین مواقعی، قربانی جرم را از دلایل این تصمیم‌گیری‌ها مطلع خواهیم ساخت. این کار معمولاً توسط نامه‌ای مستقیم خطاب به قربانی جرم صورت می‌گیرد. در برخی موارد، به دلیل سرعت رسیدگی به پرونده وقت کافی برای مطلع ساختن قربانی جرم پیش از خاتمه پرونده وجود ندارد. با این همه، حتی پس از ختم پرونده توضیحاتی به قربانی جرم ارائه خواهد شد.

در صورتی که قربانی جرم در وضعیتی حساس بوده یا مورد تهدید قرار گرفته باشد، در ظرف يك روز اداری وی را مطلع خواهیم ساخت در موارد دیگر در ظرف پنج روز اداری وی را آگاه خواهیم ساخت.

در مورد جرائم نژادی یا مذهبی، دادستانی که تصمیم می‌گیرد پرونده‌ای را مورد دادرسی قرار ندهد و یا تغییر قابل‌ملاحظه‌ای در اتهامات به وجود آورد، به قربانی جرم پیشنهاد می‌دهد تا حضوراً با وی ملاقات نموده و دلایل این تصمیم را بشنود. در مواردی که دادستان در طی گفتگو با افسر پلیس تصمیم می‌گیرد پرونده‌ای را مورد دادرسی قرار ندهد (یعنی بدون تهیه گزارش کامل مکتوب درباره مدارك پرونده)، افسر پلیس وظیفه دارد قربانی جرم را از این تصمیم مطلع سازد.

نسخه‌هایی از متن آیین‌نامه قربانیان جرم (Code of Practice for Victims) را می‌توانید از شعبه ارتباطات دادستانی کل کشور به نشانی زیر و یا وبسایت ما دریافت دارید:

CPS Communication Division,
Rose Court, 2 Southwark Bridge, London SE1 9HS
http://www.cps.gov.uk/victims_witnesses/victims_code.pdf

۱۳ نظارت بر جرایم تبعیض نژادی و مذهبی

ما همه تصمیماتی را که در مورد انجام یا عدم انجام دادرسی پرونده‌های دارای ماهیت تبعیض نژادی یا مذهبی اتخاذ می‌شود و همچنین نتایج دعوای دادرسی شده را ثبت می‌کنیم. علاوه بر این، جرایمی که از روی تبعیض مذهبی صورت گرفته به شخص مشاور حقوقی ارشد مدیر (Director's Principal Legal Advisor) گزارش می‌شود تا او نیز نظر خود را درباره حکم دادرسی اعلام کند.

ما از سال ۱۹۹۹ گزارشی سالانه از آمار محلی و ملی جرایمی که به دلیل ماهیت تبعیض نژادی و مذهبی تشدید شده‌اند منتشر می‌کنیم. گزارش سالانه طرح نظارت بر وقایع تبعیض نژادی و مذهبی CPS (Racist and Religious Incident Monitoring Scheme (RIMS)) سندی عمومی است و می‌توان متن آن را از شعبه ارتباطات (Communications Branch) یا وبسایت ما دریافت داشت.

این گزارش حاوی اطلاعاتی در زمینه تعداد پرونده‌هایی است که توسط پلیس برای ما ارسال می‌گردد، اطلاعاتی از قبیل تصمیم ما درباره انجام یا عدم انجام دادرسی، اتهامات پیگیری شده یا متوقف شده، نتیجه اتهاماتی که در دادگاه‌های بخش، دادگاه نوجوانان و دادگاه سلطنتی مورد رسیدگی قرار گرفته‌اند و مجازات‌های تعیین شده در این دعوای.

در سال‌های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷ دادستانی کل کشور (CPS) به منظور ارتقاء کیفیت ثبت و ضبط الکترونیکی اطلاعات مربوط به جرایم با انگیزه تنفر و به وجود آوردن امکان گزارش داده‌های مربوط به جرایم با انگیزه تنفر در یک گزارش سالانه، پروژه Hate Crimes Monitoring Project را تشکیل داد. از سال‌های ۲۰۰۸ - ۲۰۰۹ به بعد، دادستانی کل کشور (CPS) گزارش سالیانه جرایم مربوط به تنفر (Annual Hate Crime Report) را منتشر خواهد ساخت که حاوی آمار مربوط به عملکرد در زمینه جرایم نژادی و مذهبی (و آمار جرایم دیگر مربوط به تنفر) می‌باشد. این گزارش سالیانه جایگزین گزارش سالیانه RIMS خواهد شد.

دادستانی کل کشور (CPS) به منظور ثبت و ضبط داده‌های مناسب با طیف وسیعی از شرکای خود در جوامع اقلیت‌ها در داخل و خارج از دادستانی مشورت نمود و اولویت‌های زیر شناسایی شدند که می‌بایست از آوریل ۲۰۰۷ ثبت و ضبط گردند:

- ثبت مذهب و اعتقادات همه متهمان و قربانیان جرم (ما قرارداد انجمن افسران پلیس را مبنی بر اصلاح فرم‌های نظارت مورد استفاده نیروهای پلیس تضمین می‌نماییم)؛
- ثبت جرایم نژادی و جرایم مذهبی به طور مجزا؛
- ثبت تعداد پرونده‌هایی که در آنها عامل تشدید جرم حذف شده است؛ و
- ثبت مجازات‌هایی که به دلیل جرایم تشدید سنگین‌تر شده‌اند.

آئین‌نامه قربانیان جرم، تکالیف و تعهدات جدیدی بر دوش دادستانی کل کشور قرار داده است. نظارت بر جرایم نژادی و مذهبی و نظارت بر نتایج جرایمی که قربانیان و یا شهود آنها را سیاهپوستان و اقلیت‌های قومی تشکیل می‌دهند، ما را یاری می‌کند تا میزان موفقیت خود در انجام تعهداتمان و همچنین کیفیت سرویس‌دهی خود به همه قربانیان جرایم را تضمین نماییم.

ما هم اکنون در حال تشکیل هیئت‌های بازرسی جرایم با انگیزه تنفر (Hate Crime Scrutiny Panels) می‌باشیم که همه نواحی CPS را زیر پوشش خود خواهند داشت.

۱۴ تبادل نظر با جوامع اقلیت‌ها

ما به اهمیت همکاری با جوامع اقلیت‌ها برای ایجاد روابطی مطلوب با گروه‌ها و سازمان‌های آنان واقفیم و انتشار این بیانیه گام بزرگی در راه دستیابی به این هدف است. این بیانیه با مشورت بسیاری از افراد تهیه شده و پس از انتشار همچنان تحت نظارت و بازبینی ما قرار خواهد داشت. قصد ما آن است که این خطمشی‌ها را اعمال نموده و از طریق آنها اعتماد جوامع اقلیت‌ها را به فعالیت‌ها و تصمیمات خود جلب نماییم.

در حال حاضر، به یاری گروه‌های نمایندگی و افراد مختلف مشغول انجام فعالیت‌هایی در زمینه تحکیم روابط خود با جوامع سیاهپوست و اقلیت‌های قومی و مذهبی می‌باشیم. بدین وسیله خطمشی خود و چگونگی عملکرد آن در دستگاه کیفری کشور را شرح می‌دهیم. ما به پرسش‌های مربوط به CPS و دستگاه کیفری با صراحت و بدون ایجاد امید بی‌پایه در مورد امکانات خود پاسخ می‌گوییم.

۱۵ شکایات

چنانچه کسی شکایتی از طریق عملکرد دادستانی کل کشور (CPS) داشته و یا احساس می‌کند که دستگاه کیفری کشور با او منصفانه رفتار ننموده است و نمی‌داند چه کسی مسئول این وضعیت است، می‌تواند با دادستان ارشد (Chief Crown Prosecutor) دادستانی کل در محل زندگی خود مکاتبه نماید. دادستانی کل کشور دارای خط‌مشی رسیدگی به شکایات است و کتابچه راهنمای روند رسمی ارائه شکایت را می‌توان از دفتر شعبه دادستانی کل محل زندگی خود دریافت نمود.

نشانی‌های تماس با دادستانی کل کشور (CPS) در پشت جلد این کتابچه ذکر شده است.

۱۶ نتیجه‌گیری

ما مصمم هستیم که با آوردن مجرمان به پای میز محاکمه سهم خود را در کاهش میزان جرایم مربوط به تبعیض نژادی یا مذهبی ایفا نماییم اما برای نیل به این هدف به همیاری نیاز داریم. به همین دلیل از جوامع سیاهپوست و اقلیت‌های قومی و مذهبی درخواست می‌کنیم که به ما اعتماد و اطمینان داشته باشند و امیدواریم که این بیانیه عمومی و راهنمای همراه آن راهگشای آشنایی و آگاهی همه افراد جامعه از فعالیت‌های ما؛ دلیل روند کاری ما؛ و همچنین برخی از محدودیت‌هایی که با آنها روبرو هستیم، باشد.

سعی ما بر آن است که این بیانیه را به طور مرتب مرور و بازبینی نماییم تا همیشه منعکس‌کننده قوانین جاری کشور و معضلات جامعه باشد. از اینرو هر گونه پیشنهادی که ما را در این راه یاری کند به گرمی می‌پذیریم.

پیوست الف

مقررات مربوط به شیوه دادرسی جرائم تبعیض نژادی و مذهبی

۱. جرائم ارتكابی تشدیدشده توسط تنفر نژادی و مذهبی
- قانون جرم و بی‌نظمی مصوب سال ۱۹۹۸ (اصلاحی توسط قانون ضدتروریسم،
جرم و امنیت مصوب سال ۲۰۰۱)

Crime and Disorder Act 1998 (amended by Anti-terrorism, Crime and Security Act

2001

توضیحات	حداکثر مجازات اصلی	حداکثر مجازات تشدیدشده	جرم
	دادگاه کرانون - ۵ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه کرانون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	ایراد جرح تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.29(1)(a) CDA)
	دادگاه کرانون - ۵ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه کرانون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	ایراد صدمه بدنی تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.29(1)(b) CDA)
جرم اگر به شکل اصلی و تشدیدشده باشد فقط در دادگاه مجیستریتز به آن رسیدگی می‌شود	دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه کرانون - ۲ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	حمله تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.29(1)(c) CDA)
چنانچه میزان خسارت جرم اصلی کمتر از ۵۰۰۰ پوند باشد به پرونده فقط در دادگاه مجیستریتز رسیدگی می‌شود	دادگاه کرانون - ۱۰ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۳ ماه	دادگاه کرانون - ۱۴ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	ایراد خسارت تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.30(1)(c) CDA)

جرم	حداکثر مجازات - شکل تشدیدشده	حداکثر مجازات - شکل اصلی	توضیحات
ایجاد ترس یا تحریک به خشونت تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.31 (1)(a) CDA)	دادگاه کرائون - ۲ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه مجیستریتز ۶ ماه	جرم اگر به شکل اصلی و تشدیدشده باشد فقط در دادگاه مجیستریتز به آن رسیدگی می‌شود
اذیت و آزار یا ایجاد وحشت یا ناراحتی عمدی تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.31 (1)(b)CDA)	دادگاه کرائون - ۲ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه مجیستریتز ۶ ماه	جرم اگر به شکل اصلی و تشدیدشده باشد فقط در دادگاه مجیستریتز به آن رسیدگی می‌شود
اذیت و آزار یا ایجاد وحشت یا ناراحتی تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.31 (1)(c)CDA)	دادگاه مجیستریتز عزامت تا مرحله ۴	دادگاه مجیستریتز عزامت تا مرحله ۳	جرم به هر دو شکل اصلی و تشدیدشده فقط در دادگاه مجیستریتز به آن رسیدگی می‌شود و باید برای هر دو شکل اصلی و تشدیدشده جرم مجازات تعیین شود.
اذیت و آزار یا ایجاد مزاحمت بدون اعمال خشونت تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.32(1)(a) CDA)	دادگاه کرائون - ۲ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه مجیستریتز ۶ ماه	جرم اگر به شکل اصلی و تشدیدشده باشد فقط در دادگاه مجیستریتز به آن رسیدگی می‌شود. دادگاه حق دارد احکام بازدارنده به محکومیت برای هر یک از اشکال اصلی و تشدیدشده جرم اضافه نماید.
اذیت و آزار یا ایجاد مزاحمت همراه با ایجاد ترس از خشونت تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی (s.32(1)(b)CDA)	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه کرائون - ۵ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	دادگاه حق دارد احکام بازدارنده به محکومیت برای هر یک از اشکال اصلی و تشدیدشده جرم اضافه نماید.

۲. برانگیختن تنفر نژادی - بخش‌های ۱۷ تا ۲۹

قانون نظم عمومی مصوب سال ۱۹۸۶

sections 17-29 Public Order Act 1986

توضیحات	حداکثر مجازات	جرم
فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیسترینز - ۶ ماه	بخش ۱۸ - استفاده از کلمات تهدیدآمیز یا اهانت‌آمیز یا فحاشی یا به نمایش گذاشتن مطالب مکتوبی که با نیت ایجاد تنفر نژادی نوشته شده یا به احتمال زیاد موجب ایجاد تنفر نژادی می‌گردد
فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیسترینز - ۶ ماه	بخش ۱۹ - چاپ یا انتشار مطالبی که با نیت ایجاد تنفر نژادی نوشته شده یا به احتمال زیاد موجب ایجاد تنفر نژادی می‌گردد
فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیسترینز - ۶ ماه	بخش ۲۰ - اجرای عمومی نمایش حاوی فحاشی یا کلمات تهدیدآمیز یا اهانت‌آمیز که با نیت ایجاد تنفر نژادی نوشته شده یا به احتمال زیاد موجب ایجاد تنفر نژادی می‌گردد
فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیسترینز - ۶ ماه	بخش ۲۱ - توزیع یا نمایش یا اجرای مواد صمعی یا بصری که حاوی فحاشی یا کلمات تهدیدآمیز یا اهانت‌آمیز که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده یا به احتمال زیاد موجب ایجاد تنفر نژادی می‌گردد

توضیحات	حداکثر مجازات	جرم
فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	بخش ۲۲ - پخش یا گنجاندن برنامه‌ای در رسانه‌های کابلی که مفاد صمعی یا بصری آن حاوی فحاشی یا کلمات تهدیدآمیز یا اهانت‌آمیز است که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده یا به احتمال زیاد موجب ایجاد تنفر نژادی می‌گردند
فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	بخش ۲۳ - در اختیار داشتن مطالب تحریف‌کننده از لحاظ نژادی یا مواد بصری یا مطبوعاتی که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده یا به احتمال زیاد موجب ایجاد تنفر نژادی می‌گردند

۳. برانگیختن تنفر مذهبی - بخش‌های 29B-29G

قانون نظم عمومی مصوب سال ۱۹۸۶

sections 29B-29G Public Order Act 1986

جرم	حداکثر مجازات	توضیحات
s.29B - استفاده از کلمات یا طرز رفتار یا به نمایش گذاشتن نوشته‌هایی که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده است	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.
s.29C - چاپ یا توزیع نوشته‌هایی که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده است	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.
s.29D - اجرای عمومی نمایشی که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده است	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.
s.29E - توزیع یا نمایش یا پخش مواد ضبط‌شده‌ای که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده است	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.
s.29F - پخش یا گنجاندن برنامه‌ای در میان برنامه‌های دیگر یک مرکز پخش برنامه که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده است	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.
s.29G - در اختیار داشتن مواد تحریک‌کننده‌ای که با نیت ایجاد تنفر نژادی تهیه شده است	دادگاه کرائون - ۷ سال حبس دادگاه مجیستریتز - ۶ ماه	فقط پس از کسب رضایت دادستان کل کشور مورد دادرسی قرار می‌گیرد. به واحد ضد تروریستی دادستانی کل کشور ارجاع می‌شود تا توسط دادستان ویژه مورد رسیدگی قرار گیرد.

۴. جرایم مربوط به فوتبال - بخش ۳ قانون جرایم فوتبال مصوب سال ۱۹۹۱
(اصلاحی توسط بخش ۹ قانون (جرایم و نظم) فوتبال مصوب سال ۱۹۹۹)

s.3 Football Offences Act 1991 (amended by s.9 Football (Offences and Disorder)

Act 1999)

توضیحات	حداکثر مجازات	جرم
<p>دادگاه می‌تواند دستور منع شرکت در بازی‌های فوتبال را به مجازات‌های دیگر اضافه نماید. نقض دستور منع تا ۶ ماه زندان به دنبال خواهد داشت. این قانون مربوط به موارد شعارهای مذهبی نمی‌باشد - اما جرایم دیگر (همچون انواع حملات یا ایجاد اختلال در نظم عمومی تشدیدشده توسط تنفر نژادی یا مذهبی) ممکن است مناسب‌تر باشد</p>	<p>پرداخت غرامت تا مرحله ۳</p>	<p>شرکت در شعارخوانی خلاف ادب یا نژادپرستانه در يك مسابقه مشخص فوتبال</p>

پیوست ب

نقش پلیس، دادستانی کل کشور (CPS) و دادگاهها

دادگاهها	دادستانی کل کشور (CPS)	پلیس
<p>Youth Court دادگاه نوجوانان مخصوص رسیدگی به پرونده کودکان و نوجوانان تا سن ۱۷ سالگی</p> <p>Magistrates' court دادگاه بخش مخصوص رسیدگی به اکثر پرونده‌های کیفری است و در همه موارد نخستین دادگاهی است که درباره دادن آزادی به قید ضمانت تصمیم‌گیری می‌نماید</p> <p>Crown Court دادگاه سلطنتی مخصوص رسیدگی به اغلب پرونده‌های سنگین برای مثال قتل، تجاوز به عنف و غیره و برخی پرونده‌های سبک‌تر که در آن متهم تقاضای محاکمه با حضور هیأت منصفه نموده است، می‌باشد. علاوه بر این به پرونده‌های تجدیدنظر و ارجاعی از جانب دادگاه بخش به منظور تعیین مجازات نیز رسیدگی می‌کند.</p>	<p>راهنمایی پلیس در مورد مدارك موجود پیش از ایراد اتهام</p> <p>بازبینی پرونده</p> <p>تصمیم‌گیری درباره مورد اتهام قرار دادن مظنون، و چنانچه تصمیم به متهم کردن مظنون گرفته شد چه اتهام یا اتهاماتی باید به وی وارد شود.</p> <p>ارزیابی مدارك</p> <p>ارائه پیشنهاداتی به پلیس در مورد مدارك ناقص</p> <p>در صورت تغییر در وضعیت، تصمیم می‌گیرد که آیا اتهام می‌بایست تغییر کند یا آنکه به کلی از آن صرف‌نظر شود.</p> <p>آماده ساختن دعوی برای ارائه به دادگاه</p> <p>ارائه دعوی به دادگاه مجیستریتز یا دادگاه کرائون</p>	<p>اخذ گزارش</p> <p>اخذ اظهارنامه‌های قربانی جرم و شهود</p> <p>انجام تحقیقات پیرامون جرم</p> <p>جمع‌آوری مدارك</p> <p>تشکیل پرونده</p> <p>پیشنهاد به قربانی جرم برای ارائه اظهارنامه شخصی قربانی جرم</p> <p>توقیف مظنون</p> <p>رجوع به CPS برای تصمیم‌گیری درباره اتهام (در مورد همه پرونده‌ها به جز موارد بسیار کوچک)</p> <p>ارسال پرونده دادرسی به CPS</p> <p>پیشنهاد به قربانی جرم برای مراجعه به Victim Support</p> <p>قربانی جرم را در جریان پیشرفت پرونده قرار دهد. Witness Service و Victim Support سازمان‌های ویژه دیگر</p>

پیوست پ

آزادی به قید ضمانت

دادگاه حق دارد متهم را تا پایان دادرسی تحت بازداشت نگاه دارد یا او را به قید ضمانت آزاد سازد، به صورت مشروط یا غیرمشروط. پیش از اولین جلسه دادرسی در دادگاه، پلیس حق دارد متهم را تحت بازداشت نگاه دارد یا او را به قید ضمانت آزاد سازد، به صورت مشروط یا غیرمشروط. البته اختیارات پلیس در این زمینه محدودتر از اختیارات دادگاه است.

شرایطی که برای آزادی به قید ضمانت متهم تعیین می‌شوند فقط به منظور آن است که وی در جلسه بعدی دادگاه حضور یابد، و تا جلسه بعدی دادگاه جرم جدیدی مرتکب نشده و خللی در کار شهود پرونده و یا مانعی بر سر راه انجام عدالت به وجود نیآورد.

چند نمونه از شروطی که دادگاه می‌تواند تعیین کند

دادگاه اختیار دارد هر گونه شرطی که مناسب پرونده تشخیص دهد تعیین کند. در زیر نمونه‌هایی از شروطی که معمولاً توسط دادگاه‌ها تعیین می‌شود قید شده است:

- متهم حق ندارد به طور مستقیم یا غیرمستقیم با شخص یا اشخاص معینی تماس بگیرد. این امر بدین معناست که متهم نباید هیچگونه تماسی با این افراد برقرار کند، چه از طریق تلفن، فاکس، ایمیل، پیام تلفنی یا نامه یا از طریق شخص دیگری، به عنوان مثال مجاز نیست از یکی از اعضای خانواده‌اش بخواهد تا از طرف او با شخص یا اشخاص مربوطه تماس بگیرد.
- متهم حق ندارد به محل معینی برود. محل مربوطه معمولاً نشانی خاصی است، اما می‌تواند خیابان، شهر، منطقه و یا حتی کل یک کشور باشد. در برخی موارد، دادگاه اعلام می‌کند که متهم باید فاصله خاصی را از محل مزبور حفظ کند برای مثال حق ندارد کمتر از یک مایل به محل زندگی قربانی جرم نزدیک شود.

• متهم باید در نشانی معینی ساکن شود.

این امر بدین معناست که وی نباید در این نشانی زندگی کند و یا هر شب در آنجا بخوابد.

• متهم در صورت ساکن بودن در نشانی معینی باید به درخواست پلیس خود را معرفی کند.

این شرط که "doorstep condition" نامیده می‌شود به پلیس امکان می‌دهد تا اطمینان حاصل کند که شخص در نشانی که دادگاه به عنوان شرط آزادی تعیین نموده اقامت دارد، و یا به محدودیتی که برای رفت‌وآمد وی تعیین شده است عمل می‌کند.

• متهم باید به اداره پلیس مشخصی در روز یا روزهای مشخصی و ساعت مشخصی حضور خود را گزارش کند.

برای مثال هر روز هفته در ساعت ۸:۳۰ صبح.

• متهم باید به محدودیتی که برای رفت‌وآمد وی در ساعات معینی تعیین شده است عمل کند.

به عنوان مثال از ساعت ۹ شب تا ۸ صبح را باید در داخل خانه به سر برد.

• متهم باید وثیقه‌ای در اختیار دادگاه قرار دهد.

چنانچه گمان رود که متهم ممکن است برای جلسه بعدی دادگاه حاضر نشود، دادگاه می‌تواند حکم کند که مبلغ مشخصی پول نقد به دادگاه پرداخت گردد تا در صورت عدم حضور وی در جلسه بعدی دادرسی، این پول مصادره گردد.

• متهم باید به دادگاه ضمانت دهد.

یکی از دوستان یا اعضای خانواده متهم باید ضمانت کند که متهم در دادگاه حضور خواهد یافت در غیر این صورت از شخص ضامن ممکن است مبلغ مشخصی پول مطالبه گردد.

در بعضی موارد، به دلیل موقعیت خاصی ممکن است استثنائاتی برای شرط مزبور معین شود. برای مثال:

- متهم باید فقط به دلایل زیر به محل خاصی برود:
  - برای حضور در دادگاه؛
  - برای ملاقات با وکیل البته با قرار قبلی؛
  - برای تحویل گرفتن اموال شخصی در ساعتی معین و با همراهی مأمور پلیس؛
  - برای ملاقات با فرزندانش البته تحت مراقبت و در ساعت معینی.

نقض شروط آزادی به قید ضمانت

در صورتی که متهم شروط آزادی به قید ضمانت خود را نقض کند، پلیس حق دارد وی را دستگیر نماید و دادگاه اختیار دارد دستور توقیف وی تا جلسه بعدی دادگاه را صادر کند.

در برخی موارد، متهم می‌تواند درخواست کند شروط آزادی به قید ضمانت لغو شده یا تغییر داده شوند. پلیس یا دادگاه باید کاملاً متقاعد شود که دلیل بسیار محکمی برای این کار وجود دارد و باید دلایلی را که موجب وضع این شروط در وهله اول شده بود بررسی نموده و با دلایل متهم برای تغییر یا برداشته شدن آنها مقایسه نماید.

متهم مکلف است تا زمانی که شروط تعیین شده از طرف پلیس یا دادگاه لغو نشده‌اند، به همه شروطی که پلیس یا دادگاه برای وی تعیین می‌کند عمل نماید.

اطلاعات مفید
برای قربانیان جرایم تبعیض نژادی و مذهبی

سازمان های عمومی

Newham Monitoring Project (NMP)

این سازمان از سال ۱۹۸۰ در حال فعالیت بوده و به قربانیان حملات نژادپرستانه در شرق لندن به طور شبانه روزی خدمات اضطراری عرضه می کند.

Newham Monitoring Project
The Harold Road Centre
170 Harold Road
Forest Gate
London E 13 OSE

تلفن: 020 8470 8333

فاکس: 020 8470 8353

www.nmp.org.uk

Equality and Human Rights Commission

این کمیسیون در تاریخ اول اکتبر سال ۲۰۰۷ با ادغام سه کمیسیون برابری نژادی که در زیر آمده اند به وجود آمد:

- Commission for Racial Equality (CRE)
- Disability Rights Commission (DRC)
- Equal Opportunities Commission (EOC)

وبسایت های این کمیسیون ها نیز در وبسایت کمیسیون جدید گنجانده شده است:

www.equalityhumanrights.com

Equality and Human Rights Commission Head Office -

England

3 More London

Riverside

Tooley Street

London SE1

2RG

مرکز تلفن اصلی: 08456046610

تکست لاین: 0845 604 6620

Wales - Cardiff

مرکز تلفن اصلی: 02920663710

خط تلفن اصلی ارائه کمک: 0845 604 8810

تکست لاین و خط دوزبانه: 0845 604 8820

Scotland

مرکز تلفن اصلی: 08456046610

تکست لاین: 0845 604 5520

Federation of Black Housing Organisations (FBHO)

این فدراسیون همه سازمان‌های مسکن تحت مدیریت سیاهپوستان را زیر پوشش خود دارد و هدف آن ریشه‌کن ساختن نژادپرستی در امور مسکن است. این سازمان خدماتی نظیر فراهم‌آوری اطلاعات، پیشنهادات، حمایت، و سرویس‌های تحقیقات و آموزشی فراهم می‌نماید. این فدراسیون نماینده منافع اعضای خود در مقابل سیاست‌گذاران مسکن، دولت و دیگر مقامات امور مسکن می‌باشد.

1 King Edwards

Road 2nd floor

London E9 7SF

020 8533 7053

www.fbho.org.uk

IMKAAN

این سازمان، موسسه‌ای ملی در زمینه خطمشی‌ها، آموزش و تحقیق بوده و متعهد به حمایت و مدافعه از سازمان‌های بخش ویژه زنان و کودکان سیاهپوست و اقلیت‌های قومی پناهنده که مورد خشونت واقع شده‌اند می‌باشد.

سازمان IMKAAN به فعالیت‌های زیر مشغول است:

- ارائه آموزش و ایجاد ظرفیت در سازمان‌های ویژه پناهندگان سیاهپوست و اقلیت‌های قومی
- شرکت فعال در برنامه‌ریزی خطمشی‌ها و خدمات عمده
- هدایت تحقیقات مربوط به جمعیتی بخصوص
- ارائه جلسات آموزشی برای پیشرفت حرفه‌ای مشاوران حقوقی

IMKAAN,

Tindlemanor, 4th floor 52-
54 Featherstone Street
London EC 1 Y 8RT

020 7250 3933

Irish Traveller Movement in Britain

این سازمان نتیجه سیاست دو مرحله‌ای بوده و "صدای" انزوای اجتماعی کولی‌های ایرلندی و معضل تبعیض در مورد این گروه را به گوش عموم می‌رساند.

The Resource Centre
356 Holloway Road N7 6PA

تلفن: 020 7607 2002

ایمیل: ukinfo@irishtraveller.org.uk

www.irishtraveller.org.uk

National Assembly Against Racism

شورای تبادل نظر جامعه سیاهپوستان متشکل از سازمان‌های گوناگونی است که در زمینه مشکلات مربوط به سیاست‌های مهاجرت و پناهندگی، خشونت نژادی، مرگ افراد تحت بازداشت، نژادپرستی در سطح ادارات و مؤسسات، ترس از اسلام و همچنین در جهت ایجاد جامعه‌ای متشکل از فرهنگ‌های مختلف فعالیت می‌کنند.

28 Commercial Street
London E 1 6LS

020 7247 9907
www.naar.org.uk
info@naar.org.uk

The Monitoring Group

این گروه از قربانیان نژادپرستی از لحاظ حقوقی، عاطفی و عملی حمایت می‌کند.

28 Museum Street
London WC 1A 1LH

020 7636 6000
خط تلفن رایگان برای موارد اضطراری: 0800374618
www.monitoring-group.co.uk
admin@monitoring-group.co.uk

Min Quan

این سازمان شعبه‌ای از The Monitoring Group است که از افراد جامعه چینی بریتانیا از لحاظ تحصیلی و منابع مالی حمایت می‌نماید. اهداف اصلی این سازمان از قرار زیر است:

- ارائه کمک از لحاظ حقوقی، عاطفی و عملی به افراد چینی که قربانی نژادپرستی، خشونت در خانواده و مشکلات مربوط به پلیس می‌باشند؛
- نظارت بر نحوه پاسخگویی مؤسسات و مقامات دولتی به این معضلات؛
- ارائه اطلاعات و آموزش در زمینه این معضلات؛

- به منظور آگاهسازی عموم مردم از این موضوعات با سازمان‌های دیگر در تماس نزدیک بوده و همکاری می‌کند؛
- ارتقاء میزان اعتماد جامعه چینی بریتانیا به خدمات دولتی و بازار کار و همچنین ایجاد پیوند بهتر بین افراد این جامعه.

Head office
Min Quan
28 Museum Street
London WC 1 A 1 LH

تلفن: 0207636 6000

فاکس: 02076311193

Min Quan Manchester 1
St Floor
61 Mosley Street
Manchester M2 3HZ

تلفن: 0161 2477982

فاکس: 0161 2283096

The Monitoring Group Min
Quan Southampton 135
S1. Mary Street
Southampton S014 1 NX

تلفن: 0238071 0138

فاکس: 02380330760

Southall Black Sisters

هدف این سازمان حمایت و ارائه اطلاعات، دفاع حقوقی، کمک، ارائه مشاوره به زنان و کودکانی است که قربانی خشونت و تجاوز جنسی در خانواده هستند (از جمله موارد ازدواج اجباری و جرایم ناموسی). هدف از ارائه این خدمات همه‌جانبه کمک به قربانی جرم برای گریز از خشونت و تجاوز و همچنین مقابله با معضلات مربوط به این وضعیت می‌باشد. این سازمان برای کمک عملی و حمایت عاطفی از زنان آسیایی و سیاهپوست تشکیل شده است.

Southall Black Sisters
21 Avenue Road
Southall
Middlesex UB 1 3BL

020 8571 9595

www.southallblacksisters.org.uk
blacksisters@btconnect.comsouthall

Victim Support

این موسسه خیریه ملی به منظور مساعدت قربانیان جرم تأسیس شده است. داوطلبان این موسسه به قربانیان جرم برای کاهش تأثیر نامطلوب تجربه تلخ خود کمک می‌کنند حتی اگر قربانی جرم این واقعه را به پلیس گزارش نداده باشد. این موسسه همچنین اداره سازمان‌های **Service Witness** و **Support line** را بر عهده دارد. سازمان **Service Witness** به شهود، قربانیان جرم و خانواده‌های آنان پیش، در طول و پس از محاکمه کمک عاطفی و اطلاعات لازم درباره چگونگی دادرسی در دادگاه و بازدید از سالن دادگاه و عرضه اتاق انتظاری آرام پیش و پس از جلسه دادگاه ارائه می‌دهد.

برای دریافت کمک و حمایت عاطفی به شکلی محرمانه و بدون ذکر نام می‌توانید با **Support line** به شماره زیر تماس حاصل کنید.

0845 30 30 900

www.victimsupport.org.uk

بنیادهای مذهبی

Community Security Trust

این بنیاد اقدامات ضدیهودی در جامعه را ثبت نموده و درباره آنها تحقیق می‌کند و همچنین پس از کسب رضایت از قربانی جرم وی را به موسسات مشاوره یهودی ارجاع می‌دهد.

Incidents Dept. 020 8457 9964 and 020 8457 9999, or online via
www.thecst.org.uk/incidents

Forum Against Islamophobia and Racism (FAIR)

هدف از تأسیس این موسسه خیریه مستقل آگاهی‌رسانی در زمینه ترس از اسلام و مبارزه با پیشداوری‌ها و اقدامات ناشی از آن است.

PO Box 784
Richmond
Surrey TW9 2WH

شما می‌توانید اتفاقات مربوط به ترس از اسلام را به این موسسه به شماره تلفن زیر گزارش دهید:

02089400100
www.fairuk.org
fair@fairuk.org

Jewish Women's Aid

این بنیاد زنان یهودی را که قربانی خشونت در محیط خانواده هستند کمک و راهنمایی می‌کند و همچنین آنها را برای دریافت کمک بیشتر به سازمان‌های موجود ارجاع می‌دهد.

خط تلفنی دریافت کمک: 0800 591 203
دفتر مرکزی: 020 8445 8060
www.jwa.org.uk
info@jwa.org.uk

سازمان‌های پناجویان و پناهندگان

Joint Council for the Welfare of Immigrants (JCWI)

این سازمان، سازمانی مستقل و ملی متشکل از داوطلبانی است که در زمینه عدالت و مبارزه با نژادپرستی در امور مهاجرت، تابعیت و قوانین و سیاست‌های مربوط به پناهندگی فعالیت می‌کنند. این سازمان در زمینه مشاوره و مددکاری اجتماعی، ارائه کلاس‌ها و انتشارات آموزشی فعالیت می‌کند.

11 5 Old Street
London EC1V 9RT

020 7251 8708
www.jcwi.org.uk

Refugee Action

موسسه ملی خیریه که به پناهندگان امکان می‌دهد تا زندگی جدیدی در بریتانیا برای خود بنا کنند. این موسسه پناجویان تازه‌وارد را راهنمایی و یاری می‌کند و از طریق فعالیت‌های اجتماعی به طور بلندمدت تعهد می‌نماید که به استقرار آنان در جامعه کمک کند.

Head Office
The Old Fire Station
1 50 Waterloo Road
London SE1 8SB
020 7654 7700
www.refugee-action.org.uk

Refugee Council

این سازمان در سراسر بریتانیا با پناهجویان و پناهندگان همکاری می‌کند.

240 - 250 Ferndale Road
Brixton
London SW8 8BB

02073466700

www.refugeecouncil.org.uk

info@refugeecouncil.org.uk

این سازمان همه گونه مشاوره و اطلاعات در زمینه‌های مختلف در اختیار افراد و ارگان‌ها قرار می‌دهد و توسط مشاورانی باتجربه در امور مهاجرت و پناهندگی اداره می‌شود.

برای دریافت نسخه‌های دیگری از این کتابچه می‌توانید به منابع زیر مراجعه نمایید:

CPS Communication Division
Rose Court
2 Southwark Bridge
London SE1 9HS

تلفن: 020 335 70913

فاکس: 020 335 70936

ایمیل: publicity.branch@cps.gsi.gov.uk

چاپ توسط Blackburns of Bolton

تلفن: 01 204 532121